

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2014. november 3., hétfő

Tartalomjegyzék

268/2014. (XI. 3.) Korm. rendelet	Egyes köznevelési tárgyú kormányrendeletek módosításáról	14756
41/2014. (XI. 3.) MNB rendelet	A „Ganz Ábrahám” részötvétetű emlékérmé kibocsátásáról	14762
21/2014. (XI. 3.) FM rendelet	A természetes édesítőszerek termékpályáinak szabályozásához kapcsolódó egyes kérdésekről szóló 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet, valamint a cukorrépa-termelők 2013. évi nemzeti kiegészítő támogatásáról szóló 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet módosításáról	14764
22/2014. (XI. 3.) FM rendelet	A sertéságazati stratégiai intézkedések keretében a törzstenyészetek fejlesztését szolgáló mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásról szóló 78/2013. (IX. 10.) VM rendelet módosításáról	14766
23/2014. (XI. 3.) FM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás, valamint az ahhoz kapcsolódó átmeneti nemzeti támogatások 2014. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet alapján nyújtható átmeneti nemzeti támogatások jogcímeihez kapcsolódó támogatási összegekről	14770
32/2014. (XI. 3.) AB határozat	A szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének, valamint alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	14772
Köf.5.020/2014/7. számú végzés	A Kúria Önkormányzati Tanácsának végzése	14786
423/2014. (XI. 3.) KE határozat	Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról	14787
424/2014. (XI. 3.) KE határozat	Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról	14787
425/2014. (XI. 3.) KE határozat	Államtitkári kinevezésről	14788
1594/2014. (XI. 3.) Korm. határozat	Magyarország Kormánya és az Európai Úrügynökség között Magyarország csatlakozásáról az Európai Úrügynökséget létrehozó Alapokmányhoz és az erre vonatkozó szerződési feltételekről szóló Megállapodás kihirdetéséről	14788
1595/2014. (XI. 3.) Korm. határozat	A 2014. évi hiánycél tartásához szükséges intézkedésekről szóló 1381/2014. (VII. 17.) Korm. határozat módosításáról	14789
1596/2014. (XI. 3.) Korm. határozat	A Diákhitel Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaság finanszírozásáról	14789
1597/2014. (XI. 3.) Korm. határozat	A Nemzeti Táncszínház új játszóhelyéhez szükséges forrás biztosításáról és a kapcsolódó intézkedésekről	14790

III. Kormányrendeletek

A Kormány 268/2014. (XI. 3.) Korm. rendelete egyes köznevelési tárgyú kormányrendeletek módosításáról

A Kormány

a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 94. § (4) bekezdés w) pontjában,
a 2. alcím tekintetében a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 94. § (4) bekezdés k) pontjában,
az 5–15. § és a 18–20. § tekintetében a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 94. § (4) bekezdés g) pontjában,
a 16–17. § tekintetében a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 85. § (3) bekezdés c) pont cf) alpontjában
kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket
rendeli el:

1. A nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet módosítása

1. § A nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) 14. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A köznevelési intézmény képviselője a KIR honlapján keresztül az Nkt. 44. § (5) és (7) bekezdésében meghatározott adatok megküldésével a gyermek, a tanuló, az óraadó, a pedagógus-munkakörben, a pedagógiai előadói és a pedagógiai szakértői munkakörben, valamint a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatott részére a jogviszony létesítésének napját követő öt napon belül tizenegy jegyű azonosító szám (a továbbiakban: oktatási azonosító szám) kiadását kezdeményezi. A pedagógiai szakszolgálat képviselője azon pedagógiai szakszolgálati ellátásban részesülő személy részére is kezdeményezi oktatási azonosító szám kiadását a KIR honlapján keresztül az Nkt. 44. § (5) bekezdés a)–j) és m)–o) pontjában meghatározott adatok megküldésével, aki nem áll jogviszonyban nevelési-oktatási intézménnyel és nincs oktatási azonosító száma.”

2. § Az R1. a következő V/C. Fejezettel egészül ki:

„V/C. FEJEZET

A PEDAGÓGIAI SZAKSZOLGÁLATI TEVÉKENYSÉG SORÁN ALKALMAZOTT INTEGRÁLT NYOMON KÖVETŐ RENDSZER MŰKÖDTETÉSE, AZ INFORMÁCIÓS RENDSZER RÉSZÉRE TÖRTÉNŐ ADATSZOLGÁLTATÁS RENDJE

44/H. § (1) Az integrált nyomon követő rendszerbe (a továbbiakban: INYR) való adatrögzítéssel történő adatszolgáltatás a Hivatal által e célból kialakított, központi szerverén működtetett, webes kezelőfelületen történő adatrögzítéssel valósul meg.

(2) A Hivatal az Nkt. 44/A. § (3) bekezdésében meghatározott adatokat a pedagógiai szakszolgálati intézmények megkeresésére interfész kapcsolaton, biztonságos csatornán keresztül megküldi az INYR részére.

(3) Az INYR-be történő adatszolgáltatásért, valamint a szolgáltatott adatok hitelességéért a pedagógiai szakszolgálatnak a gyermeket, tanulót közvetlenül ellátó munkatársa felel.

(4) A Hivatal az INYR működtetése során biztosítja, hogy jogosulatlan személyek az INYR-ben szereplő adatokhoz ne férjenek hozzá.

(5) A Hivatal a központi szerverén folyamatosan naplózza az INYR-rel kapcsolatos nyilvántartási, adatrögzítési eseményeket, az adatkezeléssel nem járó adatlekérdezéseket, valamint gondoskodik ezek visszakereshetőségéről.

44/I. § (1) Az adatok INYR-ben történő rögzítése a pedagógiai szakszolgálati ellátás része.

(2) Az adatrögzítésért felelős munkatárs részére az INYR-be történő belépéshez a Hivatal belépési azonosítót képez, amelyet az intézményvezető útján megküld az érintett részére.

(3) A pedagógiai szakszolgálati intézmény vezetője haladéktalanul köteles a Hivatalnak bejelenteni, ha az adatrögzítésre jogosult munkatárs adataiban változás következett be, vagy a pedagógiai szakszolgálati intézménnyel fennálló jogviszonya megszűnt.”

2. Az Oktatási Hivatalról szóló 121/2013. (IV. 26.) Korm. rendelet módosítása

- 3. §** Az Oktatási Hivatalról szóló 121/2013. (IV. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) a következő 3/A. §-sal egészül ki:
„3/A. § A Hivatal ellátja az Nkt. 44/A. §-ban meghatározott integrált nyomon követő rendszer (a továbbiakban: INYR) adatkezelői feladatait.”
- 4. §** Az R2. 5. alcíme a következő 18/A. §-sal egészül ki:
„18/A. § A Hivatalnak az INYR-rel összefüggő feladatai ellátásához szükséges nyilvántartások működését szolgáló elektronikus adatbázisok és alkalmazások üzemeltetésével, valamint az adatkezeléshez kapcsolódó, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerinti adatfeldolgozói feladatokat az e rendelet által üzemeltetésre, fejlesztésre és adatfeldolgozásra kijelölt szervezet látja el.”

3. A pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet módosítása

- 5. §** A pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R3.) 2. § (7) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A minősítő vizsga részei):
„a) a pedagógus legalább két foglalkozásának, tanórájának látogatása és elemzése, ha a munkakör részét képezi foglalkozás, tanóra megtartása – ide nem értve az óvodapszichológus, iskolapszichológus, pszichológus közvetlen pszichológiai foglalkozását –, valamint”
- 6. §** Az R3. 3. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) Ha a munkakör részét képezi foglalkozás, tanóra megtartása – ide nem értve az óvodapszichológus, iskolapszichológus, pszichológus közvetlen pszichológiai foglalkozását –, a minősítő bizottság a pedagógus legalább kettő foglalkozását meglátogatja, amelyet szakmai megbeszélés követ. A portfólióvédelem alkalmával a pedagógus bemutatja saját önértékelését, és válaszol a minősítő bizottság tagjainak kérdéseire.”
- 7. §** (1) Az R3. 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az a Mesterpedagógus fokozatba besorolt pedagógus, aki az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzésben, a pedagógusok minősítő vizsgáján vagy minősítési eljárásában szakértőként vesz részt vagy szaktanácsadói feladatokat lát el, munkaidő-kedvezményben részesül. A neveléssel-oktatással lekötött munkaideje nem lehet több
a) heti tizennyolc óránál,
b) óvodapedagógus esetén huszonöt óránál,
c) vezetőpedagógus esetében tíz óránál, vezető óvodapedagógus esetében huszonkettő óránál,
továbbá tanítási hetenként legalább egy tanítási napra a munkahelyén történő munkavégzés alól mentesíteni kell a szakértői, szaktanácsadói feladatok ellátása érdekében.”
- (2) Az R3. 4. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:
„(6a) Aki köznevelési intézményben vezetői vagy magasabb vezetői megbízást kapott vagy ilyen munkakört tölt be, a megbízás vagy a munkakör betöltésének ideje alatt akkor is besorolható Mesterpedagógus fokozatba, ha az (5) és (6) bekezdésben meghatározott feladatok ellátásában nem vesz részt.”
- 8. §** Az R3. 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az a Pedagógus II. vagy az a Mesterpedagógus fokozatba besorolt pedagógus, aki a munkaköre ellátásához szükséges végzettséghez és szakképzettséghez kapcsolódó szakterületen szerzett tudományos fokozattal, vagy 1984. szeptember 1-je után szerzett egyetemi tudományos fokozattal (dr.univ.) rendelkezik, rendszeres szakmai publikációs tevékenységet folytat, továbbá rendelkezik tizennégy év szakmai gyakorlattal, a Kutatótanár fokozatba lépéshez szükséges minősítési eljárásban vehet részt. A minősítési eljárást sikeresen teljesítő pedagógust Kutatótanár fokozatba kell besorolni.”

- 9. §** (1) Az R3. 7. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az intézményvezető vagy az általa megbízott pedagógus kivételével a minősítő bizottság tagja, valamint a minősítő bizottság elnöke csak az értékelt pedagógussal azonos vagy magasabb fokozatba besorolt pedagógus lehet.”
- (2) Az R3. 7. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) A szakértő, intézményvezető nem működhet közre a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozójának minősítő vizsgáján, minősítési eljárásában.”
- 10. §** Az R3. 8. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A portfólió egy olyan dokumentumgyűjtemény, amely alapján végigkísérhető a pedagóguskompetenciák fejlődése, a pedagógus szakmai útja, tevékenysége, nehézségei és sikerei egyrészt a tények tükrében, másrészt a pedagógus reflexiói, értelmezése alapján. A portfólió tartalmazza:)
„b) a nevelő-oktató munka alap- és szabadon választható dokumentumait,”
- 11. §** Az R3. 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A pedagógus – figyelembe véve az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket – a minősítő vizsgára, a minősítési eljárásra történő jelentkezését a jelentkezési lap beadásával az adott év április 30-áig kezdeményezi az intézményvezetőnél, megjelölve a minősítés során elérni kívánt fokozatot, több munkakörben foglalkoztatott pedagógus esetében azt a munkakört, amely tekintetében minősítő vizsgán, minősítési eljáráson részt kíván venni, tanár munkakörben foglalkoztatott pedagógus esetén – beleértve a Gyakornok fokozatba besorolt tanárt is – az általa tanított tantárgyak közül a minősítő vizsgára, illetve a minősítési eljárásra kiválasztott tantárgyat. A tanár munkakörben foglalkoztatott pedagógus a minősítő vizsgára, minősítési eljárásra csak olyan tantárgyat választhat, amelyet a jelentkezéskor legalább heti két órában tanít. Ha a pedagógus számára a minősítő vizsgára, minősítési eljárásra való jelentkezés kötelező, a jelentkezését az intézményvezető (5) bekezdés szerinti adatrögzítése helyettesíti azzal, hogy ez esetben is meg kell jelölni a tanár munkakörben foglalkoztatott pedagógus által a minősítő vizsgára, minősítési eljárásra e bekezdésben foglalt feltételek szerint választott tantárgyat.”
- 12. §** (1) Az R3. 11. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:
„(8a) Ha a pedagógus munkaköre vagy tanár esetében az általa tanított tantárgy a jelentkezést vagy a portfólió feltöltését követően megváltozik, és ennek következtében a minősítő vizsga, a minősítési eljárás a jelentkezéskor betöltött munkakör vagy megjelölt tantárgy vonatkozásában a pedagógus véleménye szerint nem valósítható meg, a pedagógus a munkakör vagy a tanított tantárgy megváltozásától számított öt munkanapon belül, de – minősítési eljárás esetében – legkésőbb a portfólióvédés időpontja előtti harmincötödik napig köteles értesíteni a kormányhivatalt. A kormányhivatal értesítését követően a pedagógus jogosulttá válik a megváltozott munkakör vagy tantárgy szerint a portfólióját módosítani. A módosításra legfeljebb egy hónap áll rendelkezésre, de legkésőbb a portfólióvédést megelőző huszadik napig le kell zárni a portfólió módosítását. A minősítő vizsgát, a minősítési eljárást a megváltozott munkakör vagy a tanított tantárgy tekintetében kell lefolytatni. Ha a munkakör, tanár esetében a tantárgy-változás az e bekezdésben meghatározott határidő után következik be, vagy arról a pedagógus határidőben nem értesítette a kormányhivatalt, a minősítési eljárás az adott évben nem kerül megszervezésre. Gyakornok fokozatba besorolt pedagógus esetében a kormányhivatal akkor is megszervezi a minősítő vizsgát, ha a munkakör-változás, a tanított tantárgy változása későbbi időpontban következik be. A minősítő vizsgát ebben az esetben a megváltozott munkakörrel vagy tanított tantárgyról történt értesítést követő harminc napon belül megszervezi a kormányhivatal.”
- (2) Az R3. 11. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(11) A minősítő bizottság a minősítő vizsga, minősítési eljárás esetében a portfólióvédés időpontjától számított tizenöt napon belül döntést hoz. Az értékelés részletes eredményét, valamint a minősítő bizottság döntését a döntést követő öt napon belül, decemberi vizsga vagy portfólióvédés esetében legkésőbb a minősítő vizsga, a minősítési eljárás évének utolsó munkanapjáig a minősítő bizottság elnöke rögzíti az OH által működtetett informatikai támogató rendszerben. Az OH által működtetett informatikai támogató rendszer az értékelés részletes eredményét, valamint a minősítő bizottság döntését elérhetővé teszi a pedagógus, a pedagógust foglalkoztató intézmény vezetője és a kormányhivatal számára.”
- (3) Az R3. 11. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(12) A kormányhivatal a minősítés eredményéről a (11) bekezdésben meghatározott adatrögzítést követő hét napon belül tanúsítványt állít ki.”

- 13. §** Az R3. 16. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
„(4a) A (4) bekezdés alkalmazásában az október 1-jei gyermek- és tanulólétszám az irányadó.”
- 14. §** (1) Az R3. 17. § (1) bekezdése a következő 23. ponttal egészül ki:
(A pedagógus számára a kötött munkaidőnek neveléssel-oktatással le nem kötött részében)
„23. pedagógus-továbbképzésben való részvétel”
(rendelhető el.)
- (2) Az R3. 17. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Pedagógiai szakszolgálati intézményben a pedagógus számára a kötött munkaidőnek neveléssel-oktatással le nem kötött részében
1. foglalkozások, vizsgálatok, szűrések, egyéb közvetlen foglalkozások előkészítése,
  2. a gyermekek, tanulók fejlődésének, vizsgálati eredményeinek értékelése,
  3. szakértői, továbbá a pedagógiai szakszolgálati tevékenység során keletkező vizsgálati és egyéb vélemények készítése,
  4. fejlesztési tervek készítése,
  5. a tanuló- és gyermekbalesetek megelőzésével kapcsolatos feladatok végrehajtása,
  6. eseti helyettesítés,
  7. a pedagógiai, szakszolgálati tevékenységhez kapcsolódó ügyviteli tevékenység,
  8. az intézményi dokumentumok készítése, vezetése,
  9. külső és belső kapcsolattartás,
  10. pedagógusjelölt, gyakornok szakmai segítése, mentorálása,
  11. a szakalkalmazotti értekezlet, a szakmai munkaközösség munkájában történő részvétel,
  12. munkaközösség-vezetés,
  13. az intézményfejlesztési feladatokban való közreműködés,
  14. feladatvégzési helyek közötti utazás,
  15. a gyermek, a tanuló fejlődéséhez szükséges egyéb, pedagógiai szakszolgálati intézményen kívüli tevékenység végzése,
  16. a pedagógiai szakszolgálati intézmény folyamatos nyitvatartásának biztosításában való közreműködés,
  17. gyakornok esetében a minősítő vizsgára való felkészülés,
  18. pedagógus-továbbképzésben való részvétel
- rendelhető el.”
- 15. §** Az R3. 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha az intézményvezetői feladatok ellátására kiírt pályázat nem vezetett eredményre, mert nem volt pályázó, vagy egyik pályázó sem kapott megbízást, vagy ha az intézményvezetői feladatok ellátására szóló megbízás a megbízás határidejének lejártá előtt megszűnt, a köznevelési intézmény vezetésével kapcsolatos feladatok ellátására – nyilvános pályázat kiírása nélkül – vezetői beosztás ellátására szóló megbízás adható a megfelelő feltételekkel rendelkező személynek. A köznevelési intézmény vezetésével kapcsolatos feladatok újabb nyilvános pályázat kiírása nélkül – e bekezdésben foglaltak szerint – legfeljebb egy évig láthatók el a 22. § (2) bekezdésében meghatározottak figyelembevételével. E rendelkezések alkalmazásában megfelelő feltétel az intézményvezetői megbízáshoz szükséges feltétel. Ilyen megbízás hiányában az intézmény vezetésével kapcsolatos feladatokat a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott helyettesítés rendjében foglaltak szerint kell ellátni.”
- 16. §** Az R3. 12. alcím címe helyébe a következő rendelkezés lép:
„**12. A nevelő-oktató munkát, pedagógiai szakszolgálati tevékenységet végzők pótszabadságra való jogosultságának és szabadsága kiadásának szabályai**”
- 17. §** (1) Az R3. 30. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A nevelő és oktató munkát végzőket megillető pótszabadságra
- a) nevelési-oktatási intézményben az Nkt. 3. mellékletében felsorolt pedagógus,
  - b) pedagógiai szakszolgálati intézményben a pedagógiai szakszolgálati intézmények működéséről szóló miniszteri rendeletben meghatározott pedagógus, valamint

c) a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörök közül a pedagógiai asszisztens, szabadidő-szervező, gyermek- és ifjúságvédelmi felügyelő, gyógypedagógiai asszisztens, pszichopedagógus, gyógytornász munkakörben foglalkoztatottak jogosultak."

(2) Az R3. 30. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben meghatározott pedagógust, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottat a tárgyévi pótszabadsága idejéből kötelező munkavégzésre – legfeljebb tizenöt munkanapra – a következő esetekben lehet igénybe venni:]

„b) a nevelési-oktatási intézmény tevékenységi körébe tartozó nevelés, oktatás, a pedagógiai szakszolgálati intézmény tevékenységi körébe tartozó pedagógiai szakszolgálati tevékenység,”

18. §

Az R3. 37. §-a a következő (1a)–(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az (1) bekezdés alapján Mesterpedagógus fokozatba besorolt pedagógus a 4. § (5) bekezdésében meghatározott feladatok ellátására egy évben kevesebb, mint huszonöt alkalommal kap megbízást, akkor azokon a napokon, amikor a munkahelyén történő munkavégzés alól mentesítve van, köteles az OH felkérésére

a) az országos pedagógiai-szakmai ellenőrzés (tanfelügyelet), valamint a minősítő vizsga, minősítési eljárás jogszerű és szakszerű lebonyolításának ellenőrzésével kapcsolatos, továbbá

b) azon a szakterületen, amelynek megfelelő pedagógus-továbbképzésben részt vett, szakértői, szaktanácsadói feladatokra felkészítő továbbképzésen előadói feladatokat ellátni.

(1b) Ha az (1) bekezdés alapján Mesterpedagógus fokozatba besorolt pedagógus neki felróható okból egy éven belül két alkalommal nem tesz eleget a 4. § (5) bekezdésében és az (1a) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására vonatkozó felkérésnek, a megbízója a felróható ok megjelölésével értesíti erről a pedagógus munkáltatóját. A munkáltató a pedagógus Mesterpedagógus besorolását azonnali hatállyal visszavonja, ha az értesítésben foglaltakat megalapozottnak találja.

(1c) Az (1b) bekezdés alkalmazásában a pedagógusnak felróható ok minden olyan esemény, körülmény, amelynek bekövetkezése a pedagógus szándékos vagy gondatlan magatartásával áll közvetlen okozati összefüggésben. A besorolás visszavonásakor a pedagógust Pedagógus II. fokozatba és a fizetési kategória megállapításához figyelembe vehető jogviszonyának megfelelő kategóriába kell besorolni.”

19. §

Az R3. a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § Ha a pedagógus 2014. április 30-áig kezdeményezte az intézményvezetőnél a 2015. évi minősítési eljárásra történő jelentkezését, de az intézményvezető nem vagy hibásan rögzítette azt az OH által működtetett informatikai támogató rendszerben, akkor a pedagógus az OH részére benyújtott kérelemmel 2014. november 5-éig kérheti a minisztertől a 2015. évi minősítési tervbe való felvételét.”

20. §

Az R3.

a) 4. § (8) bekezdésében a „szakértői, szaktanácsadói feladatokat ellátó pedagógus” szövegrész helyébe a „nemzetiségi nevelési-oktatási feladatot ellátó intézményben szakértői, szaktanácsadói feladatot ellátó pedagógus kivételével a szakértői, szaktanácsadói feladatokat ellátó pedagógus”;

b) 7. § (1) bekezdésében a „pedagógiai-szakmai ellenőrzés (tanfelügyelet) vagy pedagógusminősítés” szövegrész helyébe a „pedagógiai-szakmai ellenőrzés (tanfelügyelet) és pedagógusminősítés”;

c) 7. § (3) bekezdésében az „a bevett egyházi” szövegrészek helyébe az „az egyházi jogi személy”;

d) 8. § (6) bekezdésében a „tartalmi elemekhez elvárt dokumentumok” szövegrész helyébe a „tartalmi elemekhez tartozó alap- és szabadon választható dokumentumok”;

e) 9. § (1) bekezdésében az „ide nem értve az óvodapszichológus, iskolapszichológus közvetlen pszichológiai foglalkozását” szövegrész helyébe az „ide nem értve az óvodapszichológus, iskolapszichológus, pszichológus közvetlen pszichológiai foglalkozását”;

f) 11. § (3) bekezdésében az „a kijelölt szakértők tekintetében az adott év” szövegrész helyébe az „a kijelölt szakértők tekintetében, a 10. § (1) bekezdése szerinti központi szervezési szabályok figyelembevételével, az adott év”;

g) 11. § (4) bekezdésében a „szeptember” szövegrész helyébe a „november”;

h) 17. § (1) bekezdésében az „A pedagógus számára” szövegrész helyébe a „Nevelési-oktatási intézményben a pedagógus számára”;

- i) 17. § (4) bekezdésében a „további tanórai és egyéb foglalkozás” szövegrész helyébe a „további tanórai és egyéb foglalkozás, pedagógiai szakszolgálati közvetlen foglalkozás”,
- j) 17. § (5) bekezdésében az „elrendelhető tanórai és egyéb foglalkozások” szövegrész helyébe az „elrendelhető tanórai és egyéb foglalkozások, pedagógiai szakszolgálati közvetlen foglalkozások”,
- k) 30. § (4) bekezdésében az „A pedagógus szabadságát” szövegrész helyébe az „A nevelési-oktatási intézményekben a pedagógus szabadságát”,
- l) 35. § (4) bekezdésében a „valamint a doktori cselekmény alapján szerzett doktori cím” szövegrész helyébe a „vagy 1984. szeptember 1-je után szerzett egyetemi tudományos fokozat (dr.univ.)” szöveg lép.

4. Záró rendelkezések

21. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 41/2014. (XI. 3.) MNB rendelete a „Ganz Ábrahám” rézötvtözetű emlékérme kibocsátásáról

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A Magyar Nemzeti Bank – Ganz Ábrahám születésének 200. évfordulója alkalmából – „Ganz Ábrahám” megnevezéssel 2000 forintos címletű rézötvtözetű emlékérmét bocsát ki.
(2) A kibocsátás időpontja: 2014. november 6.
- 2. §** (1) A négyzet alakú emlékérme 75% réz és 25% nikkel ötvözetéből készült, súlya 14 gramm, mérete 28,43 mm×28,43 mm, széle sima.
(2) Az emlékérme előlapján, a középmezőben a Ganz Ábrahám által alapított egykori vasöntöde épületének ábrázolása látható, előtérben az általa szabadalmaztatott kéregöntéses technológiával gyártott vasúti kerékkel. Az épület kémények alatti homlokzatán az „ALAPÍTVÁ: 1844” felirat olvasható. Az emlékérme szélén, fent a „MAGYARORSZÁG” felirat, lent, a bal oldali peremmel párhuzamosan a „2014” verési évszám és a „BP” verdejel olvasható. A vasúti keréktől jobbra, egymás alatti két vízszintes sorban a „2000” értékjelzés és a „FORINT” felirat olvasható. Az emlékérme előlapjának képét az 1. melléklet tartalmazza.
(3) Az emlékérme hátlapján, a jobb oldali mezőben Ganz Ábrahám mellképe látható, a mellkép jobb szélén Bitó Balázs tervezőművész mesterjeggyével. A mellképtől balra fent, egymás alatti két vízszintes sorban a „GANZ” és az „ÁBRAHÁM”, lent, a bal oldali peremmel párhuzamosan az „1814 – 1867” felirat olvasható. Az emlékérme hátlapjának képét a 2. melléklet tartalmazza.
- 3. §** Az emlékérméből 10 000 darab készíthető, amelyből 6000 darab különleges – ún. proof – technológiával verhető.
- 4. §** Ez a rendelet 2014. november 6-án lép hatályba.

Dr. Matolcsy György s. k.,
a Magyar Nemzeti Bank elnöke

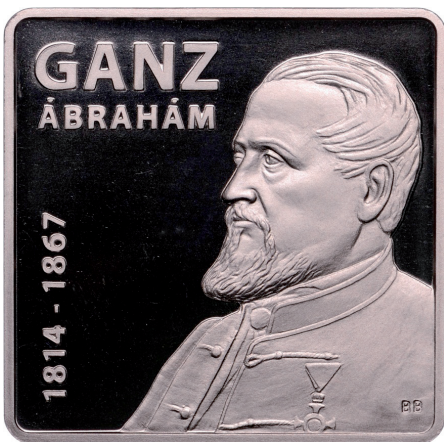
1. melléklet a 41/2014. (XI. 3.) MNB rendelethez

Az emlékérmé előlapjának képe:

2. melléklet a 41/2014. (XI. 3.) MNB rendelethez

Az emlékérmé hátlapjának képe:

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi miniszter 21/2014. (XI. 3.) FM rendelete a természetes édesítőszer termékpályáinak szabályozásához kapcsolódó egyes kérdésekről szóló 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet, valamint a cukorrépa-termelők 2013. évi nemzeti kiegészítő támogatásáról szóló 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (4) bekezdés a) pontjában, a 2. alcím tekintetében a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 65. § 1. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 4. § 7. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró Miniszterelnökséget vezető miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. A természetes édesítőszer termékpályáinak szabályozásához kapcsolódó egyes kérdésekről szóló 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet módosítása

- 1. §** A természetes édesítőszer termékpályáinak szabályozásához kapcsolódó egyes kérdésekről szóló 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet [a továbbiakban: 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet] 3. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(5) Ha a cukorrépa-termelő két egymást követő gazdasági évben nem hasznosítja szállítási jogát saját termelés vagy bérbeadás révén – az elháríthatatlan külső ok (vis maior) esetén alkalmazandó egyes szabályokról, valamint egyes agrár tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 44/2007. (VI. 8.) FVM rendeletben [a továbbiakban: 44/2007. (VI. 8.) FVM rendelet] meghatározott vis maior eseteit kivéve –, akkor szállítási jogát vagy annak nem hasznosított arányos részét elveszíti. Az így megszűnő szállítási jogok újrakiosztásáról a CTOSZ érintett regionális szövetsége és a kvótajogosult közösen döntenek, amelyről értesítik a Szakmaközi Állandó Bizottságot. Amennyiben a kvótajogosult és a CTOSZ érintett regionális szövetsége a szállítási jog újrakiosztásáról nem tud megállapodni, akkor a szállítási jog újrakiosztásáról a Szakmaközi Állandó Bizottság a jelentkező termelők szakmai alkalmasságának figyelembevételével dönt. A szállítási jogok nyilvántartásáról a Cukor Terméktanács gondoskodik.”
- 2. §** A 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet 6. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) Amennyiben fizetési kötelezettségének a kvótajogosult határidőben nem tesz eleget, az MVH a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 132. §-a, valamint a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 70. §-ának megfelelően késedelmi pótlék megfizetésére kötelezi az érintett kvótajogosultat.”
- 3. §** A 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet a következő 8/A. és 8/B. §-sal egészül ki:
- „8/A. § (1) Az a cukorrépa-termelő, aki a 2004–2005-ös, illetve a 2005–2006-os gazdasági évben a kvótajogosult kvótájának megtermeléséhez szükséges cukorrépát termelt és hozzájárult a kvótajogosult termelési illetékének kiegyenlítéséhez, a 2001/2002-es, a 2002/2003-as, a 2003/2004-es, a 2004/2005-ös és a 2005/2006-os gazdasági évre vonatkozó cukorágazati termelési illetékek, a 2001/2002-es és a 2004/2005-ös gazdasági év tekintetében alkalmazandó kiegészítő illeték kiszámításához szükséges együttható, valamint a cukorgyártók által a cukorrépa-eladóknak az illetékek maximális összege és a 2002/2003-as, a 2003/2004-es és a 2005/2006-os gazdasági évre kivetendő illetékösszeg közötti különbség alapján fizetendő összegek megállapításáról szóló, 2013. december 2-i 1360/2013/EU tanácsi rendelet alapján keletkező termelési illeték visszatérítés (a továbbiakban: visszatérítés) érdekében az MVH által rendszeresített és az MVH honlapján közzétett nyomtatványon 2014. november 15-ig személyesen vagy postai úton kérelmet nyújthat be a kvótajogosulthoz, a korábbi kvótajogosult – Mátra Cukor Zrt. –

jogutódjához, valamint az Eastern Sugar Zrt. volt cukorrépa termelői esetében a Sciendum Kft.-hez (a továbbiakban együtt: gyártó).

(2) Az (1) bekezdése szerinti kérelemnek tartalmaznia kell a cukorrépa-termelő vagy jogutódja

a) személyazonosító adatait és fizetési számlaszámát,

b) nyilatkozatát a visszatérítési igényéről, valamint

c) jogutód általi kérelmezés esetén a jogerős hagyatékadó végzés vagy cégbíróági bejegyzés másolati példányát.

(3) A cukorrépa-termelő visszatérítési igényét a (4) és (5) bekezdésben foglaltak alapján a 2014. november 15-ig számított mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegben kell megállapítani.

(4) A kamatszámítás kezdőnapja

a) a 2004/2005-ös gazdasági év vonatkozásában 2005. október 18.;

b) a 2005/2006-os gazdasági év vonatkozásában 2007. február 24.

(5) A 2004/2005-ös gazdasági évre eső visszatérítés 2007. február 23-ig számított kamattal növelt összegéből egyenleget kell képezni a 2005/2006-os gazdasági évre számított összeggel. A (4) bekezdés b) pontja szerinti kamatszámítást az így képzett egyenleg összegére kell elvégezni.

(6) Visszatérítésre az a cukorrépa-termelő jogosult, aki esetében a visszatérítés kamat nélküli összege eléri az ötezer forintot.

8/B. § (1) A Törvényben előírt nyilvántartásba vételi kötelezettségének eleget tett gyártó a 8/A. § (1) bekezdésében foglalt határidőre beérkezett kérelmek alapján a cukorrépa-termelők, valamint a saját igényének összesítésével számított visszatérítés összértékének kifizetésére vonatkozó kérelmét az MVH által rendszeresített és az MVH honlapján közzétett nyomtatványon 2014. november 25-ig személyesen vagy postai úton nyújthatja be az MVH-hoz. A Sciendum Kft. kérelme kizárólag az Eastern Sugar Zrt. volt cukorrépa termelőinek és a saját igényének összesítésével számított visszatérítés összegét tartalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyomtatvány

a) a gyártóra vonatkozó, a Törvény szerinti ügyfél-azonosító és kapcsolattartási adatokat, valamint

b) a gyártó és a cukorrépa-termelők visszatérítési igényének értékét az érintett gazdasági évek szerinti bontásban tartalmazza.

(3) Az MVH az (1) bekezdés szerinti kérelemről legkésőbb 2014. december 31-ig döntést hoz és a forrás rendelkezésre állását követően haladéktalanul intézkedik a visszatérítés összértékének gyártó részére történő kifizetéséről.

(4) A gyártó a visszatérítés összegének a cukorrépa-termelőt megillető részét – a (3) bekezdés szerinti összeg fizetési számlájára történő megérkezését követő tizenöt napon belül – köteles továbbítani a cukorrépa-termelőnek vagy jogutódjának.

(5) A (4) bekezdés szerinti fizetési kötelezettség nem teljesítése esetén a gyártó által nem továbbított összeg a Törvény 69. §-a szerinti jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül.

(6) Amennyiben a gyártó a (4) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségét valamely elháríthatatlan külső okból nem teljesíti, a 44/2007. (VI. 8.) FVM rendelet alapján tett bejelentését követő három munkanapon belül köteles a visszatérítés összegének a cukorrépa-termelőt megillető részét az MVH részére visszautalni.

(7) Az MVH a 8. § szerinti helyszíni ellenőrzés keretében jogosult ellenőrizni a (4) bekezdés szerinti fizetési kötelezettség teljesítését."

4. § A 129/2007. (X. 31.) FVM rendelet 9. § (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

(Ez a rendelet a következő közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges tagállami rendelkezéseket állapítja meg:)

„h) a Tanács 1360/2013/EU rendelete (2013. december 2.) a 2001/2002-es, a 2002/2003-as, a 2003/2004-es, a 2004/2005-ös és a 2005/2006-os gazdasági évre vonatkozó cukorágazati termelési illetékek, a 2001/2002-es és a 2004/2005-ös gazdasági év tekintetében alkalmazandó kiegészítő illeték kiszámításához szükséges együtttható, valamint a cukorgyártók által a cukorrépa-eladóknak az illetékek maximális összege és a 2002/2003-as, a 2003/2004-es és a 2005/2006-os gazdasági évre kivetendő illetékösszeg közötti különbség alapján fizetendő összegek megállapításáról."

2. A cukorrépa-termelők 2013. évi nemzeti kiegészítő támogatásáról szóló 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet módosítása

5. § (1) A cukorrépa-termelők 2013. évi nemzeti kiegészítő támogatásáról szóló 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet [a továbbiakban: 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet] 3. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) E rendelet alapján a cukorrépa-termelők a 2013. és 2014. évben nemzeti kiegészítő támogatásban részesülhetnek.

(2) A támogatás forrása a Vidékfejlesztési Minisztérium 10032000-01220191-51200002 számú, Folyó kiadások és jövedelemtámogatások fejezeti kezelésű előirányzat-felhasználási keretszámla. E jogcím finanszírozására a 2013. évben összesen 1980 millió forint, a 2014. évben 1577 millió forint használható fel. A keret túligénylése esetén a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) arányos visszaosztást alkalmaz.”

(2) A 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet 3. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 2013. és 2014. évi támogatások együttes mértéke a kvótacukor előállításához felhasznált 16%-os cukortartalomra átszámított cukorrépa-tonnánként legfeljebb 15 euró 61 centnek megfelelő forintösszeg, és egy hektár cukorrépa után legfeljebb 1600 euró támogatás adható az 5. § (1) bekezdése szerint benyújtott kérelmek alapján.”

6. § A 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet 6. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az MVH a 2014. évi támogatás összegét az e rendelet alapján támogatási határozattal rendelkező ügyfelek részére 2014. december 31-éig folyósítja.”

7. § Hatályát veszti a 79/2013. (IX. 13.) VM rendelet 2. §-a.

3. Záró rendelkezés

8. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

*Dr. Fazekas Sándor s. k.,
földművelésügyi miniszter*

A földművelésügyi miniszter 22/2014. (XI. 3.) FM rendelete a sertéságazati stratégiai intézkedések keretében a törzstenyészetek fejlesztését szolgáló mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásról szóló 78/2013. (IX. 10.) VM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 65. § 1. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 4. § 7. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró Miniszterelnökséget vezető miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § (1) A sertéságazati stratégiai intézkedések keretében a törzstenyészetek fejlesztését szolgáló mezőgazdasági csekély összegű (de minimis) támogatásról szóló 78/2013. (IX. 10.) VM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet alkalmazásában:]

„3. *elszámolható költség*: a beszerzett tenyészsertésnek, szaporítóanyagnak, illetve eszköznek az általános forgalmi adó összegét nem tartalmazó vételára, amelynek import tenyészsertés és import szaporítóanyag beszerzése esetén részét képezi az általános forgalmi adó összegét nem tartalmazó szállítási költség is;”

(2) Az R. 1. §-a a következő 7. ponttal egészül ki:

[E rendelet alkalmazásában:]

„7. *szaporítóanyag*: hazai és import kansperma;”

2. § Az R. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) E rendelet alapján vissza nem térítendő támogatás vehető igénybe

a) tenyészsertés és szaporítóanyag,

b) a sertés üzemi teljesítményvizsgálat végzéséhez szükséges eszközök,

- c) a törzskönyvi rendszer használatára alkalmas számítógépes konfiguráció,
- d) a sertés mesterséges termékenyítéshez szükséges laboratóriumi eszközök,
- e) állatgyógyászati eszközök és
- f) az állatjóléti státusz javítását szolgáló egyéb eszközök, berendezések beszerzéséhez.

(2) Támogatás az 1. melléklet szerinti követelményeknek megfelelő tenyésztések, szaporítóanyag és eszközök beszerzéséhez nyújtható."

- 3. §** (1) Az R. 3. § b) pont bb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A támogatás igénybevételére annak a törzskönyvezett sertésenyészetnek az állattartója jogosult, aki vagy amely a támogatási kérelem benyújtásának időpontjában:]
„bb) nem áll felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás, csődeljárás alatt,"
- (2) Az R. 3. § g) pont ga) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A támogatás igénybevételére annak a törzskönyvezett sertésenyészetnek az állattartója jogosult, aki vagy amely vállalja, hogy]
„ga) az 1. melléklettel összhangban a tenyészállatokat, szaporítóanyagot, illetve eszközöket beszerzi,"
- (3) Az R. 3. § -a a következő h) ponttal egészül ki:
[A támogatás igénybevételére annak a törzskönyvezett sertésenyészetnek az állattartója jogosult, aki vagy amely]
„h) nyilatkozik arról, hogy megfelel az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 50. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt feltételeknek."
- 4. §** Az R. 4. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) A támogatás forrása a Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény 1. melléklet XII. Vidékfejlesztési Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 5. Nemzeti támogatások alcím, 4. A sertéságazat helyzetét javító stratégiai intézkedések támogatása jogcímcsoporton elkülönített 55 millió forint keretösszeg.
(2) A kifizethető támogatás összege a beszerzett tenyésztés, szaporítóanyag, illetve eszköz elszámolható költsége, de tételenként legfeljebb a 2. mellékletben feltüntetett összeg.
(3) Támogatás állattartónként a 2014. évre vonatkozóan egy alkalommal nyújtható."
- 5. §** (1) Az R. 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A támogatási kérelmet 2014. november 10. és november 28. között a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) által rendszeresített és a honlapján közzétett nyomtatványon kell postai úton benyújtani az MVH részére."
(2) Az R. 5. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az állattartónak a támogatási kérelemben nyilatkoznia kell arról, hogy]
„b) nem áll felszámolási eljárás, végelszámolási eljárás vagy csődeljárás alatt,"
- 6. §** Az R. 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az állattartó a tenyésztések, szaporítóanyag és az eszközök beszerzését a támogatási kérelem benyújtását követően kezdeni meg."
- 7. §** (1) Az R. 7. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A kifizetési kérelemhez mellékelni kell:]
„d) az FSE igazolását az állattartó által beszerzett tenyésztésekről, szaporítóanyagról és eszközökről, valamint a támogatás igénybevételéhez szükséges tenyésztéssel kapcsolatos feltételek meglétéről, amely tartalmazza, hogy a beszerzett tenyészállatok, szaporítóanyag és eszközök megfelelnek az 1. mellékletben foglalt követelményeknek;"
- (2) Az R. 7. § (2) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A kifizetési kérelemhez mellékelni kell:]
„f) tenyésztések és szaporítóanyag esetében a 116/2003. (XI. 18.) FVM rendelet szerinti sertés szállítólevél másolatát;"
- (3) Az R. 7. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A számlának tartalmaznia kell]
„b) a tenyésztés és a sperma donor kan fajtáját és egyedi azonosítóját;"

- 8. §** (1) Az R. 1. melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
(2) Az R. 2. melléklete helyébe a 2. melléklet lép.
- 9. §** Hatályát veszti az R. 5. § (4) bekezdése.
- 10. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
földművelésügyi miniszter

1. melléklet a 22/2014. (XI. 3.) FM rendelethez

„1. melléklet a 78/2013. (IX. 10.) VM rendelethez

A beszerzésre kerülő tenyészsértésekkel, szaporítóanyaggal és eszközökkel kapcsolatos követelmények

1. Tenyészsértés és szaporítóanyag
A beszerzésre kerülő tenyészsértés és a sperma donor kan fajtája nagyfehér hússértés, lapály sertés, duroc sertés, pietrain sertés és hampshire sertés lehet, beleértve a felsorolt fajtáknak, mint világfajtáknak az Európai Unió tagállamaiban vagy harmadik országokban tenyésztett változatait. A tenyészsértésnek és a sperma donor kannak meg kell felelnie az 1. § 11. pontjában foglaltaknak. A kocasüldők kora a vásárlás időpontjában 5–10 hónap között lehet.
2. Állatmérleg
Közvetlenül a gyártótól vagy forgalmazótól beszerzett új mérleg, amely a Sertés Teljesítményvizsgálati Kódex sajátteljesítmény-vizsgálat fejezetében előírtaknak megfelelő, rögzített vagy mobil, elektronikus, saját belső akkumulátorral is működtethető kiértékelő műszerrel ellátott 1 kg-os pontosságú állatmérleg.
3. Telepi számítógép
Közvetlenül a gyártótól vagy forgalmazótól beszerzett új számítógép és új nyomtató, amelyek megfelelnek az alább meghatározottaknak, azokkal egyenértékűek, azonos vagy nagyobb teljesítményre képesek.
  - Processzor órajele: 3300 MHz
  - Memória: 4GB/1333 MHz DDR3
  - Winchester: 500 GB HDD
  - Optikai meghajtó: DVD író/olvasó
  - Monitor: 19" LCD monitor (hordozható számítógép esetében legalább 15")
  - Egér, billentyűzet
  - Szünetmentes tápegységOperációs rendszerek, programok:
  - Microsoft Windows 64 bites operációs rendszer
  - Microsoft Office programcsomagNyomtató:
  - lézernyomtató tonerrel
4. Laboratóriumi eszközök, állatgyógyászati eszközök, egyéb eszközök és berendezések
Közvetlenül a gyártótól vagy forgalmazótól beszerzett új eszközök a 2. mellékletben foglaltak szerint."

2. melléklet a 22/2014. (XI. 3.) FM rendelethez

„2. melléklet a 78/2013. (IX. 10.) VM rendelethez

A támogatás maximális mértéke

A Sorszám	B Megnevezés	C A támogatás maximális összege Ft/egység
	Tenyészsértések	
1.	Import kanok (szállítási költséggel)	900 000
2.	Hazai kanok	250 000
3.	Import kocasüldők (szállítási költséggel)	150 000
4.	Hazai kocasüldők	85 000
5.	Hazai sperma	3 000
6.	Import sperma	40 000
	Állatmérleg	
7.	Asztali mérleg	100 000
8.	Elektronikus rögzített, vagy mobil mérleg	1 500 000
	Telepi számítógép	
9.	Telepi számítógép és nyomtató	500 000
10.	Laboratóriumi eszközök	
11.	Mikroszkóp	400 000
12.	Melegítő tárgyasztal	220 000
13.	Spermatároló szekrény	250 000
14.	Sterilizáló	300 000
15.	Vízfürdő	400 000
16.	Mágneses folyadékkeverő	250 000
17.	Sűrűség mérő	50 000
18.	Termosz	15 000
19.	Folyadék hőmérő	5 000
20.	Sperma hőmérő	5 000
21.	Lombik, pohár (összesen)	30 000
22.	Fantom	250 000
23.	Gumiszőnyeg	40 000
24.	Digitális laboratóriumi mérleg	45 000
25.	Koloriméter	500 000
26.	Termékenyítő nyereg	5 000
27.	Termékenyítő öv	30 000
28.	Digitális, vízálló pH mérő	30 000
29.	Mikroszkóp kamera, szoftverrel	200 000
30.	Desztilláló	250 000
31.	Spermazacskó töltő	800 000
32.	Címkéző gép	60 000
	Egyéb eszközök	
33.	Gyógyszeradagoló	200 000
34.	Gyógyszerkeverő tartály	400 000
35.	Vemhességvizsgáló	600 000
36.	Farok kurtító	40 000

37.	Klíma állapot mérő műszerek	600 000
38.	Takarmány toxin vizsgáló készülék	1 500 000
39.	Állat terelő	30 000
40.	Tetováló fogó	100 000
41.	Tömegoltó	100 000
42.	Nagynyomású mosó	1 700 000
43.	Ködképző-fertőtlenítő	700 000
44.	Malacmentő légfúvó készülék	150 000
45.	Elektromos malacmelegítő lap	80 000
46.	Malacetető fiaztatóba	20 000
47.	Hátszalonna vastagság mérő	500 000
48.	Hőlégfúvó	150 000

**A földművelésügyi miniszter 23/2014. (XI. 3.) FM rendelete
az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás, valamint
az ahhoz kapcsolódó átmeneti nemzeti támogatások 2014. évi igénybevételével kapcsolatos egyes
kérdésekről szóló 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet alapján nyújtható átmeneti nemzeti támogatások
jogcímeihez kapcsolódó támogatási összegekről**

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (4) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 65. § 1. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 4. § 7. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró Miniszterelnökséget vezető miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. Hízottbikartartás támogatása

1. § Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás, valamint az ahhoz kapcsolódó átmeneti nemzeti támogatások 2014. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet [a továbbiakban: 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet] 10. §-a alapján összesen legfeljebb 4 752 342 000 Ft, történelmi bázis jogosultságonként, illetve kiegészítő történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 47 200 Ft támogatás vehető igénybe.

2. Tejtámogatás

2. § A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 11. §-a alapján összesen legfeljebb 13 461 967 000 Ft, történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 7,10 Ft támogatás vehető igénybe.

3. Anyatehéntartás termeléshez kötött támogatása

3. § A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 12–17. §-a alapján, anyatehenek után összesen legfeljebb 3 451 674 900 Ft, egyedenként legfeljebb 29 500 Ft vehető igénybe.

4. Extenzifikációs szarvasmarhatartás támogatása

4. § A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 18. §-a alapján összesen legfeljebb 3 451 674 980 Ft, történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 43 540 Ft támogatás vehető igénybe.

5. Anyajuhtartás támogatása

- 5. §** A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 19–23. §-a alapján, anyajuhok után összesen legfeljebb 26 398 000 Ft, egyedenként legfeljebb 21 Ft támogatás vehető igénybe. Amennyiben a mezőgazdasági termelő juhtejet vagy juhtej-terméket értékesít, úgy a támogatás mértéke anyajuh egyedenként legfeljebb 18 Ft.

6. Kedvezőtlen adottságú területeken nyújtandó anyajuhtartás kiegészítő támogatása

- 6. §** A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 24. §-a alapján összesen legfeljebb 521 757 600 Ft, történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 2160 Ft támogatás vehető igénybe.

7. Dohány termeléstől elválasztott támogatása

- 7. §** (1) A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 26. §-a alapján, a Burley dohány-termesztési támogatás keretében történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 84 800 Ft támogatás vehető igénybe.
(2) A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 26. §-a alapján, a Virginia dohány-termesztési támogatás keretében, történelmi bázis jogosultságonként legfeljebb 244 500 Ft támogatás vehető igénybe.

8. Héjas gyümölcsűek termesztésének támogatása

- 8. §** A 35/2014. (IV. 4.) VM rendelet 27. §-a alapján héjas gyümölcsűek termesztésének támogatása jogcímen összesen legfeljebb 108 753 800 Ft, hektáronként legfeljebb 37 500 Ft támogatás vehető igénybe.

9. A támogatási keret túllépése

- 9. §** A támogatási keretek túllépése esetén az igényelt támogatás összege – az érintett mezőgazdasági termelőnél a túllépés mértékével megegyezően – arányos visszaosztás alkalmazásával csökkentésre kerül.

10. Záró rendelkezések

- 10. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
földművelésügyi miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 32/2014. (XI. 3.) AB határozata a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének, valamint alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének, valamint jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló bírói kezdeményezések alapján – *Dr. Balsai István, Dr. Dienes-Oehm Egon, Dr. Juhász Imre, Dr. Lenkovics Barnabás, Dr. Pokol Béla, Dr. Salamon László és Dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe és az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt 2015. március 31-ei hatállyal megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet módosításáról szóló 12/2010. (XI. 9.) KIM rendelet 3. § (1) bekezdésének megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

- [1] 1. A Fővárosi Törvényszék előtt 28.P.25.617/2013., 28.P.25.413/2013. és 28.P.20.917/2014. számon kártérítés miatt folyamatban lévő ügyekben az eljáró bíró a bírósági eljárások felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte. Az ügyek tárgyi összefüggésére tekintettel az Alkotmánybíróság a kezdeményezéseket az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 58. § (2) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.
- [2] 1.1. Az eljáró bíró mindhárom ügyben, azonos tartalommal benyújtott indítványában a szabadságvesztés és előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996 (VII. 12.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 137. § (1) bekezdésének nemzetközi szerződésbe és az Alaptörvénybe ütközését állította. Az említett rendelkezés szerint „[a] zárkában (lakóhelyiségben) elhelyezhető létszámot úgy kell meghatározni, hogy minden elítéltre lehetőleg hat köbméter légtér, és lehetőség szerint a férfi elítéltek esetén három négyzetméter, a fiataloké, illetve a női elítéltek esetén három és fél négyzetméter mozgástér jusson.”
- [3] Az indítványozó bíró álláspontja szerint az IM rendelet kifogásolt rendelkezése az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kínzás, embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát kimondó 3. cikkébe, valamint az Alaptörvény azonos tartalmú III. cikk (1) bekezdésébe ütközik. Az indítványozó bíró összefoglalva az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) joggyakorlatát kifejti, hogy az Egyezmény 3. cikkének megsértése általában a törvényes bánásmód vagy büntetés adott formájával elkerülhetetlenül összekapcsolódó szenvedésen és megaláztatáson túlmenő szenvedést és megaláztatást feltételez. Az államnak tehát azt kell biztosítania, hogy a személy fogvatartására az emberi méltóság tiszteletben tartásával összeegyeztethető feltételek között kerüljön sor, és hogy az intézkedés végrehajtásnak módja és módszere ne okozzon az egyénnek a fogvatartással szükségszerűen együtt járó szenvedés elkerülhetetlen szintjét meghaladó erősségű gyötrelmet és nehézséget.

- [4] Az indítvány rögzíti, hogy az EJEB számos – köztük több, magyar vonatkozású – ítéletében is kifejtette, hogy a Kínzás és Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetés Megelőzésére Létrejött Európai Bizottság (a továbbiakban: CPT) a többszemélyes zárkák esetében 4 négyzetméter egy főre jutó mozgásteret tart minimálisan elfogadhatónak. Mindezekre figyelemmel – az indítvány érvelése szerint – az EJEB a fogvatartás körülményeit vizsgáló ítéleteiben a 4 négyzetméternél kisebb mozgástér biztosítását az Egyezmény 3. cikkét sértő embertelen és megalázó bánásmódként értékelte.
- [5] 1.2. Az indítványozó bíró rögzítette, hogy az IM rendelet támadott rendelkezése 2010. november 24-ét megelőzően kógens rendelkezésként írta elő a – 6 köbméterben meghatározott, valamint a 3, illetve 3,5 négyzetméterben meghatározott – minimális légtér és mozgástér biztosítását. Az említett jogszabályhelyet 2010. november 24-ei hatállyal módosító – a korábbi jogszabály szövegének „legalább” kitételét a „lehetőleg” és „lehetőség szerint” kifejezésekkel felcserélő – a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet módosításáról szóló 10/2010. (XI. 9.) KIM rendelet (a továbbiakban: Módr.) azonban a rendelkezést olyan permisszív jogszabállyá tette, amely alapján ad absurdum az sem lenne jogellenes, ha a jogalkalmazó teljesen megvonná a mozgásteret a fogvatartottaktól.
- [6] Az indítványozó bíró álláspontja szerint a szabályozás permisszív jellegét legfeljebb gazdasági szükségszerűség (rendeletre álló börtönterület szűkössége) indokolhatja, azonban gazdasági okokból alapvető emberi jog nem korlátozható.
- [7] 1.3. Az indítványozó bíró álláspontja szerint a fogvatartottak többszemélyes zárkában történő elhelyezése esetén nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján az egy fogvatartottra jutó mozgástérnek minimálisan 4 négyzetméternek kell lennie, így az IM rendelet 137. § (1) bekezdésében ennél kisebb életteret előíró szabályozás az Egyezmény 3. cikkét sérti, valamint az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésével sincs összhangban.
- [8] 1.3.1. A kifejtettek figyelemmel az eljáró bíró elsődlegesen azt indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság az említett rendelkezést teljes terjedelmében semmisítse meg, egyúttal állapítsa meg, hogy az a bíróság előtt folyamatban lévő ügyekben nem alkalmazható.
- [9] 1.3.2. A bíróság másodlagosan azt indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság – amennyiben az IM rendelet támadott rendelkezésének teljes megsemmisítésére nem lát alapot – a korábbi jogszabály szövegét a „lehetőleg” és „lehetőség szerint” kifejezésekkel kiegészítő Módr. 3. § (1) bekezdését semmisítse meg és állapítsa meg, hogy a módosító rendelkezés a bíróság előtt folyamatban lévő ügyekben nem alkalmazható.
- [10] 1.3.3. Harmadlagos indítványában pedig azt kérte az eljáró bíró, hogy az Alkotmánybíróság – amennyiben másodlagos kérelmét nem találja alaposnak – az IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a „lehetőleg” és „lehetőség szerint” kifejezéseit semmisítse meg, valamint állapítsa meg, hogy az IM rendelet kifogásolt szövegrésze az előtte folyamatban lévő perekben nem alkalmazható.

II.

- [11] Az Alkotmánybíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések:
- [12] 1. Az Alaptörvény rendelkezései:
 „Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”
 „T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”
 „III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani. Tilos az emberkereskedelem.”
- [13] 2. Nemzetközi szerződések rendelkezései:
- [14] 2.1. Az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (a továbbiakban: Egyezségokmány)
 „7. Cikk Senkit sem lehet kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó elbánásnak vagy büntetésnek alávetni. Különösen tilos bárkit szabad hozzájárulása nélkül orvosi vagy tudományos kísérletnek alávetni.”
 „10. Cikk 1. A szabadságuktól megfosztott személyekkel emberségesen és az emberi személyiség veleszületett méltóságának tiszteletben tartásával kell bánni.”
- [15] 2.2. Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény
 „3. Cikk – Kínzás tilalma Senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.”

[16] 3. Az IM rendelet indítvánnyal érintett rendelkezése:

„137. § (1) A zárkában (lakóhelyiségben) elhelyezhető létszámot úgy kell meghatározni, hogy minden elítéltre lehetőleg hat köbméter légtér, és lehetőség szerint a férfi elítéltek esetén három négyzetméter, a fiatakorúak, illetve a női elítéltek esetén három és fél négyzetméter mozgástér jusson”.

III.

[17] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói kezdeményezések megfelelnek-e a törvényben előírt feltételeknek. Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította.

[18] A nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja szerinti hatásköre. Az Abtv. 32. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontjában foglalt hatáskörében a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát az indítványozók kezdeményezésére, illetve bármely eljárása során hivatalból végzi. Az Abtv. 32. § (2) bekezdése értelmében a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói kezdeményezések megfelelnek az Abtv. 25. §-ában, 32. § (1) és (2) bekezdéseiben, valamint az 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben előírt feltételeknek.

[19] 2. Az indítványozó bíró másodlagos indítványában azt kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy a Módr. 3. § (1) bekezdését semmisítse meg, illetve zárja ki annak alkalmazását a bírósági eljárásban (lásd Indokolás [9] bekezdés). Az Alkotmánybíróság több határozatában következetesen kimondta, hogy „[...] ha az indítványozó egy új rendelkezés tartalmának alkotmányellenességét állítja, akkor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja meg.” {8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.; legutóbb megerősítve 26/2014. (VII. 23.) AB határozat, [18]} Az Alkotmánybíróság erre tekintettel jelen ügyben sem a Módr. 3. § (1) bekezdésének, hanem az IM rendelet perben alkalmazandó 137. § (1) bekezdését vizsgálta, így a bírói indítványokat a Módr. említett rendelkezésének vizsgálatára vonatkozó részükben visszautasította.

IV.

[20] Az indítványok részben megalapozottak.

[21] 1. Az Alkotmánybíróság áttekintette a fogvatartottak büntetés-végrehajtási intézetben történő elhelyezésére vonatkozó jogszabályi környezetet. Megállapította, hogy az elhelyezésre vonatkozó általános rendelkezéseket a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Bv.tvr.) tartalmazza. A Bv.tvr. szerint az elítéltek részére a büntetés-végrehajtási intézetben a higiéniai feltételeknek megfelelő, egészséges és kulturált elhelyezést kell biztosítani [lásd Bv.tvr. 25. § (1) bekezdés b) pontja, a 36. § (1) bekezdésének a) pontja és a 46. § (1) bekezdésének a) pontja]. Az elhelyezéssel kapcsolatos részletszabályokat – így a fogvatartottak részére az elhelyezés során biztosítandó minimális mozgástérre vonatkozó szabályokat is – az IM rendelet tartalmazza. E jogszabálynak 137. § (3) bekezdése szól az egyszemélyes zárka alapterületének nagyságáról, míg a jelen ügyben relevanciával bíró 137. § (1) bekezdése szabályozza a többszemélyes zárkában történő elhelyezés feltételeit. Utóbbi jogszabályhely – az IM rendelet 1996. október 1. napján történt hatálybalépésétől, egészen – 2010. október 23. napjáig úgy rendelkezett, hogy „[a] zárkában (lakóhelyiségben) elhelyezhető létszámot úgy kell meghatározni, hogy minden elítéltre legalább hat köbméter légtér, és férfi elítéltek esetén három négyzetméter, a fiatakorúak, illetve a női elítéltek esetén három és fél négyzetméter mozgástér jusson.” [Az IM rendelet hatálybalépését megelőzően irányadó, a büntetés végrehajtási Szabályzatról szóló 8/1979. (VI. 30.) IM rendelet is tartalmazott már az elhelyezésre vonatkozó minimális előírást, 85. § (2) bekezdése szerint ugyanis „[a] zárkában személyenként 6–8 légméter teret kell biztosítani úgy, hogy elegendő mozgási terület álljon rendelkezésre.”]

- [22] Az IM rendelet támadott rendelkezése – 2010. október 24. napjától – a Módr. következtében nyerte el jelenleg is hatályos, az indítványozó által kifogásolt szövegét, amely alapján a fentiekben ismertetett értékeket nem kell kötelező jelleggel biztosítani, hanem lehetőség van azokat el nem érő nagyságú mozgástér biztosítására is.
- [23] A mozgástér nagyságát érintő fontos rendelkezést tartalmaz az IM rendelet 137. § (2) bekezdése is, amely szerint a mozgástér meghatározásakor az azt csökkentő berendezési és felszerelési tárgyak által elfoglalt terület nem veendő figyelembe. Az egyes zárkatípusokban található berendezési és felszerelési tárgyak felsorolását az IM rendelet 3–6. számú mellékletei tartalmazzák. E rendelkezések szerint – egyebek mellett – a zárkában elhelyezett fekhely, ülőke, szekrény és asztal (fegyelmi és különleges biztonságú zárka esetén továbbá a folyóvízes mosdó és az illemhely) által elfoglalt terület nem számítandó be a fogvatartottak számára biztosítandó mozgástérbe.
- [24] 2. A kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát az Alaptörvény mellett valamennyi jelentős nemzetközi emberi jogi egyezmény is előírja.
- [25] 2.1. Az Európa Tanács tagállamai által megkötött Egyezmény 3. cikke, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete (a továbbiakban: ENSZ) égisze alatt született Egyezségokmány 7. cikke tiltja a kínzás mellett mind az embertelen, mind a megalázó bánásmódot és büntetést is. Az Egyezségokmány 10. cikke az általános rendelkezést – jelen ügy szempontjából releváns módon – konkretizálja a fogvatartottak csoportjára, amikor úgy fogalmaz, hogy „[a] szabadságuktól megfosztott személyekkel emberségesen és az emberi személyiség veleszületett méltóságának tiszteletben tartásával kell bánni.” Az ENSZ keretén belül alkották meg a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni nemzetközi egyezményt (Magyarországon az 1988. évi 3. törvényerejű rendelet hirdette ki), amely egy átfogó fogalmat hozott létre a kínzás vonatkozásában (lásd 1. cikk), emellett a szerződő államok arra is elkötelezték magukat, hogy területükön megtiltanak minden – egyébként kínzásnak nem minősülő – embertelen vagy megalázó büntetést, illetve bánásmódot (lásd 16. cikk).
- [26] Az Európa Tanács tagállamai 1987. november 26. napján Strasbourgban aláírták a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezményt (Magyarországon az 1995. évi III. törvény hirdette ki), amely kifejezetten azt a célt szolgálja, hogy a szabadságuktól megfosztott személyeknek a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni védelmét nem bírósági, hanem megelőző jellegű, látogatáson alapuló eljárások segítségével erősítsék. Az 1. cikk alapján jött létre a CPT, amely a részes államokban tett látogatások során vizsgálja meg a fogvatartottakkal való bánásmódot, majd jelentéseiben – amennyiben ez szükséges – ajánlásokat, javaslatokat tesz az érintett államnak.
- [27] 2.2. Az Európa Tanács számos dokumentumban foglalkozott a fogvatartottakkal kapcsolatos megfelelő bánásmóddal, amelyek közül – jelen ügy tárgyára figyelemmel – kiemelés érdemel a Miniszteri Bizottság Rec (2006) 2. számú ajánlása az (új) Európai Börtön szabályokról, valamint a Miniszteri Bizottság R (99) 22. számú ajánlása a börtönök túlszűfoltóságáról és a börtönnépesség növekedéséről. Az elsőként említett ajánlás a szabadságuktól megfosztott személyek elhelyezésével kapcsolatban a következőket emeli ki:
- „18. Szabály
- 18.1. A fogvatartási helyiségeknek, különösen azoknak, amelyek a fogvatartottak éjszakai helyüül szolgálnak, meg kell felelniük az emberi méltóság és amennyire lehetséges, a magánszféra támasztotta követelményeknek, figyelemmel az éghajlati feltételekre, eleget kell tenniük az egészség, a higiénia területén – különösen az alapterületre, a légköbméterre, a megvilágításra, a fűtésre és a szellőzésre – előírt minimális feltételeknek.
- [...]
- 18.3. A belső jognak meg kell határoznia a szükséges minimális feltételeket az 1. és a 2. bekezdésekben felsorolt pontok vonatkozásában.
- 18.4. A belső jognak rendelkeznie kell az annak biztosítását szolgáló mechanizmusokról, hogy ezeket a minimális feltételeket ne sértse a büntetés-végrehajtási helyek zsúfoltsága.
- [...]
- ”
- [28] Az R (99) 22. számú ajánlás pedig hangsúlyozza, hogy a túlszűfoltóság extrém szintjének elkerülése céljából meg kell állapítani az egyes büntetés-végrehajtási intézetek maximális befogadóképességének a mértékét.
- [29] Az ajánlás szerint, azokban a büntetés-végrehajtási intézetekben, ahol túlszűfoltóság áll fenn, kiemelt figyelmet kell fordítani az emberi méltóság tiszteletben tartására, valamint arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek személyzete pozitív és humánus bánásmódot alkalmazzon a fogvatartottakkal szemben. Ezenkívül az Európai Börtön szabályoknak megfelelően különös gondot kell fordítani a fogvatartottak rendelkezésére álló tér mértékére, a higiénia, a megfelelő ételmezésre, a fogvatartottak egészségügyi ellátására és az intézeten kívüli munkáltatására.

- [30] A túlszűfolttság negatív hatásainak ellensúlyozására az ajánlás arra hívja fel a részes államokat, hogy a lehető legnagyobb mértékben tegyék lehetővé a fogvatartottaknak családjukkal való kapcsolattartását, illetve a részükre nyújtott közösségi támogatás maximális igénybevételét.
- [31] 2.3. A CPT legutóbbi – 2013. április 3. és 12. napja közötti – magyarországi látogatásáról készült jelentésében megállapította, hogy előző (2009-es) látogatása óta a magyar büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfolttsága jelentősen nőtt, 2013-ban országos átlagot tekintve 144%-ot tett ki. Kifogásolta, hogy az IM rendelet a fogvatartottak minimális mozgásterét szigorúan 3 négyzetméterben (férfiak esetében), illetve 3,5 négyzetméterben (fiatalkorúak és nők esetében) meghatározó, korábbi rendelkezését a Módr. által esetlegessé tették [lásd a 2014. április 30. napján kelt, CPT/Inf (2014) 13. számú jelentés 37. pontját]. A CPT mindezekre figyelemmel felhívta a magyar hatóságokat arra, hogy – minden érintettel egyeztetve – kettőzzék meg az erőfeszítéseiket a büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfolttsága elleni küzdelemben, az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának releváns ajánlásainak figyelembevételével. Ezenkívül arra tett javaslatot, hogy a fogvatartottak minimális mozgásterének meghatározására ismételten a szigorú minimum követelményeket alkalmazzák. A CPT ezt kiegészítve megismételte a korábbi – Magyarországot és más részes államokat is érintő – jelentéseiben már közzétett minimum élettérre vonatkozó javaslatát, amely szerint a többszemélyes cellák esetén legalább 4 négyzetméter egy főre jutó, míg egyszemélyes cella esetén legalább 6 négyzetméter életteret tart kívánatosnak. A CPT a korábbi évek jelentéseihez [lásd például a 2010. június 8. napján kelt, CPT/Inf (2010) 16. számú jelentés 80. pontját, illetve a – Szlovákiát érintő – 2010. február 11. napján kelt, CPT/Inf (2010) 1. számú jelentés 51. pontját] képest szigorította az ajánlását, mivel új elemként rögzítette, hogy a minimálisan megkövetelt élettérbe a helyiségben található illemhely/tisztálkodó hely nem számítandó bele [lásd a 2014. április 30. napján kelt, CPT/Inf (2014) 13. számú jelentés 40. pontját, illetve a – Lengyelországot érintő – 2014. június 25. napján kelt, CPT/Inf (2014) 21. számú jelentés 42. pontját].
- [32] 3. Az indítványozó bíró álláspontja szerint az IM rendelet kifogásolt rendelkezése azért ütközik nemzetközi szerződésbe, mert a szabályozás sérti az Egyezmény 3. cikkét. Az Alkotmánybíróság erre figyelemmel mindenekelőtt azt mutatja be, hogy az Egyezményből milyen, Magyarországot terhelő kötelezettség következik a fogvatartottak elhelyezésére, különösen a részükre biztosítandó élettér vonatkozásában. Ennek során nem csupán az Egyezmény normaszövegét, hanem az Egyezmény rendelkezéseinek értelmezésére, tartalmának kibontására felruházott EJEB joggyakorlatát is alapul veszi, hiszen Magyarország az Egyezményhez történő csatlakozásával az EJEB joghatóságának is alávetette magát.
- [33] 3.1. Az Egyezmény 3. cikkében foglaltakat az EJEB a demokratikus társadalom legalapvetőbb értékei egyik biztosítékának tekinti, amely a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés abszolút tilalmát írja elő, függetlenül a körülményektől és az áldozat viselkedésétől {Chahal kontra Egyesült Királyság [GC] (22414/93.), 1996. november 15., 79. bekezdés; Labita kontra Olaszország [GC] (26772/95.), 2000. április 6., 119. bekezdés}.
- [34] A 3. cikkben felsorolt tilalmak közös vonása, hogy mindegyikük bizonyos fokú testi és/vagy lelki gyötrelmet, szenvedést, illetve fájdalmat okoz az érintett egyén számára. Az EJEB joggyakorlata szerint az említett fogalmak (kínzás, embertelen bánásmód vagy büntetés, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés) között egyfelől az okozott szenvedés intenzitása alapján lehet különbséget tenni. Ennek megfelelően a legsúlyosabbnak minősülő kínzás megállapításának feltétele, hogy az áldozattal szemben kifejtett magatartás nagyfokú szenvedést okozzon az érintettnek {Írország kontra Egyesült Királyság (5310/71.), 1978. január 18., 167. bekezdés}. Emellett az EJEB – összhangban a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni ENSZ egyezményben foglaltakkal – a kínzást olyan, fájdalomokozásra irányuló, szándékos magatartásként fogja fel, amelynek célja – egyebek mellett – információk megszerzése és az érintett megfélemlítése {Salman kontra Törökország (21986/93.), 2000. június 27., 114. bekezdés}.
- [35] Embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek minősül minden olyan, az érintettnek komoly testi és/vagy lelki szenvedést okozó magatartás, amely nem éri el a kínzás megállapításához szükséges mértéket, illetve hiányzik a fentiekben említett szándékosság és célzat {Írország kontra Egyesült Királyság (5310/71.), 1978. január 18., 167. bekezdés; Ramirez Sanchez kontra Franciaország [GC], (59450/00.), 2006. július 4., 118. bekezdés}.
- [36] A tilalmak közül a megalázó bánásmód vagy büntetés jár a legenyhébb szenvedéssel, az e körben értékelhető magatartás jellemzően alsóbbrendűségi érzésben megnyilvánuló lelki gyötrelmet okoz elszenvedőjének. Annak megítélésakor, hogy egy bánásmód megalázó-e, figyelembe kell venni azt is, hogy annak célja az érintett személy megalázása vagy lealacsonyítása volt-e, és hogy ennek következményeként károsan befolyásolta-e annak személyiségét, a 3. cikket sértő módon {Raninen kontra Finnország (20972/92.), 1997. december 16., 55. bekezdés; Peers kontra Görögország, (28524/95.), 2001. április 19., 68. bekezdés}. Ugyanakkor az EJEB azt is hangsúlyozta,

- hogy az említett szándék hiánya nem feltétlenül zárja ki az Egyezmény 3. cikkének megsértését {Riad és Idiab kontra Belgium (29787/03.), 2008. január 24., 95. bekezdés}.
- [37] Az EJEB rögzítette, hogy az embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés mértékének – ahhoz, hogy a 3. cikk hatálya alá tartozzon – el kell érnie egy minimális szintet, amelynek megítélése relatív, függ az adott eset valamennyi körülményétől, így a bánásmód időtartamától, fizikai és mentális hatásaitól, és egyes esetekben az áldozat nemétől, korától és egészségi állapotától is {Irország kontra Egyesült Királyság (5310/71.), 1978. január 18., 162. bekezdés; Peers kontra Görögország, (28524/95.), 2001. április 19., 67. bekezdés}.
- [38] Az EJEB következetes ítélkezési gyakorlata értelmében kizárólag a jogszerű bánásmód vagy büntetés bizonyos formáihoz szükségszerűen kapcsolódó szenvedésen túlmenő, további szenvedés és megalázás sérti az Egyezmény 3. cikkében foglalt tilalmat. A személyi szabadságtól való megfosztáshoz vezető intézkedések (jellemzően valamely kényszerintézkedés vagy szabadságvesztés büntetés okán történő fogvatartás) gyakran járnak együtt ezzel a körülménnyel, ezért az államnak biztosítania kell, hogy egy személy fogvatartásának körülményei ne sértsék az adott személy emberi méltóságát. Az államnak ennek megfelelően garantálnia kell, hogy az intézkedés végrehajtásának módja és formája nem teszi ki a személyt a fogvatartásával elkerülhetetlenül együtt járó szenvedés szintjén túlmenő szorongásnak vagy megpróbáltatásnak, illetve azt is, hogy – egy büntetés-végrehajtási intézettől elvárható mértékben – a fogvatartott egészsége és jóléte megfelelően biztosított legyen {Kudla kontra Lengyelország [GC], (30210/96.), 2000. október 26., 92–94. bekezdés}.
- [39] 3.2. Az EJEB ítélkezési gyakorlatában a fogvatartottak büntetés-végrehajtási intézetben történő túlsúfolt elhelyezése egyértelműen a 3. cikk, azon belül az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmának sérelmét jelenti. A túlsúfolttság extrém szintje önmagában egyezményesértőnek minősül {lásd Kalasnyikov kontra Oroszország (47095/99.), 2002. július 15., 97. bekezdés}, míg kevésbé súlyos mértéke általában egyéb, a fogvatartás során fennálló körülmények negatív hatásaival együttesen okozza a 3. cikk sérelmét. Az EJEB a túlsúfolttság megállapításánál alkalmazott mércéjének egyik objektív, számszerűsíthető eleme, hogy az ilyen jellegű ügyek vizsgálatánál figyelembe veszi a CPT-nek a – többszemélyes zárkában elhelyezett – fogvatartottak minimális életterét 4 négyzetméterben meghatározó ajánlását {Cenbauer kontra Horvátország (73786/01), 2006. március 9., 46. bekezdés}. Amennyiben az EJEB azt állapítja meg, hogy a kérelmező esetében a zárka területéből egy főre jutó élettér elérte a 4 négyzetmétert, a fogvatartás feltételeit nem nyilvánítja egyezményesértőnek {Šemić kontra Szlovénia (5741/10), 2014. június 5., 30. bekezdés}. Az EJEB számszerűsítette az extrém túlsúfolttság mértékét is, eszerint, amennyiben a rendelkezésre álló élettér 3 négyzetmétert sem éri el, az – az egyéb körülményektől függetlenül – olyan súlyos túlsúfoltásnak minősül, amely önmagában a 3. cikk sérelmét jelenti {Tunis kontra Észtország (429/12), 2013. december 19., 44. bekezdés}. Az EJEB a 3 és 4 négyzetméter közötti személyes tér esetén szinte kivétel nélkül egyezményesértést állapít meg, ezekben az esetekben azonban jellemzően a fogvatartás egyéb körülményeinek, így például a zárkán kívül tölthető idő igen rövid tartamának és a zárkában tapasztalható magas hőmérsékletnek {lásd Praznik kontra Szlovénia (6234/10.), 2012. június 28., 20. bekezdés}, az illemhely nem megfelelő elhelyezésének és az élelmezés elégtelenségének {lásd Modarca kontra Moldávia (14437/05.), 2007. május 10., 66. és 67. bekezdés} negatív következménye és a túlsúfolttság együttes hatása („cumulative effects”) sérti az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmát. Ugyanakkor minél közelebb van a kérelmező számára biztosított mozgástér az ajánlásban meghatározott értékhez, annál szélesebb a lehetősége annak, hogy a zsúfoltság enyhítését célzó intézkedések hatását (jellemzően a zárkán kívül tölthető idő nagyobb mennyiségét) értékelve az EJEB mellőzi a jogsértés megállapítását {lásd például Jevšnik kontra Szlovénia (5747/10.), 2014. január 9., 25. és 26. bekezdés}. Az EJEB joggyakorlata a CPT élettérre vonatkozó minimumkövetelményén következetesen a zárka – egy főre számított – területének nagyságát érti, bár több döntésében {lásd például Šemić kontra Szlovénia (5741/10.), 2014. június 5., 27. bekezdés, illetve Mandić és Jović kontra Szlovénia (5774/10.) 2011. október 20., 77. bekezdés} általánosságban megjegyezte, hogy az így számított területet tovább csökkenti a zárkában lévő berendezések által elfoglalt hely.
- [40] 3.3. Az EJEB eddig összesen négy ügyben hozott Magyarországot érintő döntést olyan fogvatartottak kérelme alapján, akik különböző magyarországi büntetés-végrehajtási intézetekben történt zsúfolt elhelyezésüket kifogásolták.
- [41] 3.3.1. A Szél kontra Magyarország ügyben a kérelmező összesen 21 hónapig tartózkodott 2,76 négyzetméter, és további 21 hónapig 3,15 négyzetméter egy főre jutó alapterületű zárkában, valamint 9 hónapig egy 3,125 négyzetméter egy főre jutó alapterületű zárkában, valamennyi esetben olyan illemhellyel, ahol a megfelelő intimitás nem volt biztosítva. Az EJEB megállapította, hogy a zsúfolt körülmények között történt fogvatartása nem tartotta tiszteletben az alapvető emberi méltóságot, ezért valószínűleg károsan hatott annak testi és szellemi állapotára, mindezekre figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy a túlsúfolt és nem higiénikus körülmények kimerítették

- az embertelen és megalázó bánásmód fogalmát {lásd Szél kontra Magyarország (30221/06.), 2011 június 7., 18. bekezdés}.
- [42] 3.3.2. A Kovács István Gábor kontra Magyarország ügyben a kérelmező 67 napon keresztül olyan zárkákban volt elhelyezve, amelyekben a berendezést is beleértve 3,5–4,00 négyzetméter alapterület jutott egy fogvatartottra. Az EJEB az ilyen mértékű zsúfolt elhelyezést azzal a ténnyel együtt, hogy a kérelmezőnek csaknem az egész napot a zárkában kellett töltenie az alapvető emberi méltóság megsértéseként, így az Egyezmény 3. cikkének megsértéseként értékelte {lásd Kovács István Gábor kontra Magyarország (15707/10.), 2012. január 17., 26. bekezdés}.
- [43] 3.3.3. A Hagyó kontra Magyarország ügyben a kérelmező több mint négy hónapon keresztül 3,52 négyzetméter egy főre jutó bruttó alapterületű zárkában került elhelyezésre és számára csak napi egy órára engedélyezték zárkájának elhagyását és a hatóságok csak hat hónap után növelték a zárkán kívül tölthető idő tartamát. Az EJEB úgy ítélte meg, hogy ilyen zsúfolt körülmények között történő hosszabb tartózkodás azzal a ténnyel együtt, hogy a kérelmező túlsúlyos volt és légzőszervi betegségekben, így asztmában és krónikus arcüreggyulladásban szenvedett, olyan bánásmódnak minősül, ami meghaladta a jogszerű fogvatartással elkerülhetetlenül együtt járó szenvedést. Mindezek alapján – figyelemmel a fenti tényezőknek a kérelmező fizikai jólétére gyakorolt kumulatív hatására – az Egyezmény 3. cikkének sérelmét állapította meg {lásd Hagyó kontra Magyarország (52624/10.), 2013. április 23., 45–47. bekezdések}.
- [44] 3.3.4. A Fehér kontra Magyarország ügyben a kérelmező több mint két éven és egy hónapon át átlagosan 1,7 négyzetméter egy főre jutó alapterületű zárkákban volt elhelyezve, amelyet az EJEB olyan mértékben korlátozott élettérként értékel, hogy az még a szóban forgó időszak nagyobb részében biztosított napi négy órás zárkán kívül töltött idő által sem tekinthető megfelelően enyhítettnek. A fennmaradó időszakban a kérelmező 2,16 négyzetméter vagy 2,4 négyzetméter, illetve 2,5 négyzetméter, majd 2,75 négyzetméter élettérrel rendelkezett és napjai nagy részét minden esetben a zárkán kívül tölthette. Az EJEB megjegyezte, hogy ez a körülmény csökkenti a túlszűfolttség hatását, „[...] azonban nem tekinthet el attól, hogy a kérelmező rendelkezésére álló élettér minden esetben 3 négyzetméter alatt maradt, azaz a CPT standardnál lényegesen kevesebb volt.” Mindezekre figyelemmel az EJEB megállapította, hogy a kérelmező fogvatartásának zsúfolt körülményei az Egyezmény 3. cikkét megsértve embertelen és megalázó bánásmódnak minősültek {lásd Fehér kontra Magyarország (69095/10.), 2013. július 2., 20. és 21. bekezdés}.
- [45] 4. Az indítványozó bíró a kifogásolt jogszabályhelyet az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésével is ellentétesnek találta, ezért az Alkotmánybíróság felvázolja az említett alaptörvényi rendelkezés jelen ügy megítélése szempontjából releváns elemeit.
- [46] 4.1. Az Alkotmánybíróság a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés abszolút tilalmát kimondó rendelkezés [Alkotmány 54. § (2) bek., illetve Alaptörvény III. cikk (1) bek.] tartalmának részletes kifejtésével még nem foglalkozott eddigi döntéseiben. A felsorolt tilalmakat – kiegészítve a kegyetlen bánásmóddal, illetve büntetés tilalmával – korábban az Alkotmány az emberi élethez és méltósághoz való joggal együttesen szabályozta 54. §-ában. Ennek megfelelően a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód és büntetés tilalma az emberi élethez és méltósághoz való jog, illetve ezen alapjog korlátozhatatlanságának önálló, az alkotmányozó által nevesített megjelenési formája volt. Bár az Alaptörvény külön cikkben szabályozza az emberi élethez és méltósághoz való jogot (II. cikk) és a kínzás, embertelen, megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát (III. cikk), az alkotmányozó hatalom normaszervezési módja csupán formai különállást valósít meg, így az Alkotmánybíróság értelmezésében a III. cikk (1) bekezdésében megjelenő tilalmak az emberi élethez és méltósághoz való jog megsértése tilalmának önálló, speciális megfogalmazásai is egyben. E felfogás összhangban van az Egyezmény 3. cikkének EJEB által kibontott tartalmával is, amely szerint az említett tilalmak megszegése az emberi méltóság sérelmét is jelenti.
- [47] 4.2. Az indítványban kifogásolt rendelkezés a fogvatartottakkal kapcsolatos bánásmód egyik elemét, jelesül büntetés-végrehajtási intézetben történő elhelyezésük mikéntjét szabályozza. Az Alkotmánybíróság korábban megállapította, hogy a fogvatartottak alapjogaiba „[...] történő beavatkozás jogalapját a büntetőeljáráásban meghozott jogerős ítélet teremti meg, a tényleges korlátozás, beavatkozás azonban a végrehajtás menetében történik. Az egyének helyzetében jogilag ugyan az elítélés, ám ténylegesen a végrehajtás ténye váltja ki az érzékelhető változást.” [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31., legutóbb megerősítve: 30/2013. (X. 28.) AB határozat, ABH 2013, 892, 902.]
- [48] Az Alkotmánybíróság a büntetés-végrehajtási jogszabályok alkotmányossági vizsgálatának mércéjéül pedig általánosságban leszögezte, hogy „[a]z elítélt nem tárgya a büntetés-végrehajtásnak, hanem alanya, akinek jogai és kötelezettségei vannak. [...] A büntetés-végrehajtás alkotmányos kereteinek szélső értékeit egyrészt az emberi

méltósághoz, a személyi biztonsághoz való jog, másrésztől a kínzásnak, a kegyetlen, embertelen, megalázó bánásmódnak és büntetésnek tilalma jelöli ki.” [13/2001. (V. 14.) AB határozat, ABH 2001, 177, 193., legutóbb megerősítve: 30/2013. (X. 28.) AB határozat, ABH 2013, 892, 902.]. Az Alkotmánybíróság mindezekre figyelemmel hangsúlyozza, hogy a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmának abszolút jellegéből következik, hogy érvényesülését minden esetben – így a fogvatartás végrehajtása során is – biztosítani kell.

- [49] Az Alkotmánybíróság korábban egyetlen alkalommal vizsgálta a büntetés-végrehajtás során irányadó jogszabályi rendelkezés alkotmányosságát a szóban forgó tilalommal összefüggésben, amelynek során megállapította, hogy a fogvatartottak büntetés-végrehajtási intézet tisztántartásában, ellátásában való kötelező részvételét előíró szabályozás nem ütközik a kegyetlen, embertelen, megalázó bánásmód tilalmába. [684/B/2001. AB határozat, ABH 2004, 1545, 1554.] Az Alkotmánybíróság e döntése az EJEB által kidolgozott azon általános elvvel mutat hasonlóságot, amely szerint kizárólag a jogszerű bánásmód vagy büntetés bizonyos formáihoz szükségszerűen kapcsolódó szenvedésen túlmenő, további szenvedés sérti az Egyezmény 3. cikkét (lásd jelen határozat Indokolása [33]–[38] bekezdéseit).
- [50] 4.3. Tekintettel arra, hogy a bírói kezdeményezésben felhívott Egyezmény és az Alaptörvény szinte szó szerint azonos módon szabályozzák az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát, valamint az Alkotmánybíróság következetes, arra vonatkozó gyakorlatára, hogy az alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el a nemzetközi szerződésekben foglalt, illetve az ahhoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlatban kibontott jogvédelmi szintet [32/2012. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás [41], legutóbb megerősítve 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [30]], az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata során hangsúlyozottan irányadónak tekinti az EJEB Egyezmény 3. cikkét értelmező joggyakorlatát (lásd jelen határozat Indokolása [33]–[44] bekezdéseit).
- [51] 5. Az Alkotmánybíróság az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmának fentiekben ismertetett követelményeit szem előtt tartva végezte el arra irányuló vizsgálatát, hogy a támadott rendelkezés összhangban van-e az Egyezménnyel, illetve az Alaptörvénnyel.
- [52] 5.1. Az Alkotmánybíróság eljárása során figyelemmel volt arra is, hogy az Alaptörvény Q) cikkéből fakadóan tartózkodnia kell attól, hogy az EJEB által egyezményesértőnek nyilvánított jogi megoldást az Egyezménnyel összeegyeztethetőnek értékeljen [korábban hasonlóan: 166/2011. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 545, 557.]. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság, amikor arról kell döntenie, hogy a támadott jogszabály az Egyezménnyel összhangban van-e, nem hagyhatja figyelmen kívül az EJEB és a saját hatáskörének jelen ügyben fennálló különbözőségét, nevezetesen azt a tényt, hogy az EJEB ismertetett döntéseit egyedi jogsérelmekkel kapcsolatban, az ügyben konkrétan felmerült, speciális körülményeket is értékelve hozta meg, míg az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezés alapján absztrakt normakontrollt végez jelen ügyben. Ezzel összhangban van az EJEB ítélkezési gyakorlata is, amely szerint az EJEB-nek nem feladata a tagállami jogszabályok absztrakt vizsgálata és annak megállapítása, hogy az adott jogszabály összeegyeztethető-e az Egyezménnyel {Nikolova kontra Bulgária [GC] (31195/96.) 1999. március 25., 60. bekezdés}.
- [53] Az Alkotmánybíróságnak az EJEB ismertetett döntéseiben foglalt iránymutatásokat absztrakt szinten értékelve kell meghatároznia a támadott jogszabállyal kapcsolatban fennálló általános követelményt, amely alapján eldönthető, hogy a rendelkezés összeegyeztethető-e a felhívott nemzetközi szerződéssel, illetve az Alaptörvénnyel.
- [54] 5.2. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az Egyezményben és az Alaptörvényben is szabályozott embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmából az az absztrakt követelmény vezethető le, hogy a többszemélyes zárkában fogvatartottak részére biztosított élet-, illetve mozgástérnek minden esetben el kell érnie azt a minimális mértéket, amely biztosítja számukra az emberi méltósághoz való alapjoguk sérelme nélküli elhelyezésüket valamely büntetés-végrehajtási intézetben. E minimális élet-, illetve mozgástér biztosítása nélkül ugyanis olyan túlzásfokltság jön létre, amely megakadályozza az érintettekkel való, emberhez méltó és őket adottságaiktól függetlenül megillető bánásmódot, így embertelen, megalázó bánásmódnak, büntetésnek minősül.
- [55] Az Egyezmény 3. cikkében és az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom abszolút jellegéből következő állami – jogalkotói – kötelezettség, hogy a fogvatartottak részére biztosítandó mozgástér minimális mértékét kötelezően alkalmazandó, kógens jelleggel – attól való eltérést kizáró módon – kell a jogszabályban meghatározni.
- [56] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a támadott rendelkezés a 2010-es módosítását követően – tekintettel arra, hogy lehetővé teszi a fogvatartottak elhelyezését olyan zárkában is, amelyben a minimálisan megkövetelt mozgástér nem biztosított – nem felel meg az említett nemzetközi szerződésből és az Alaptörvényből eredő követelménynek, ezért sérti az Egyezmény 3. cikkét, valamint az Alaptörvény III. cikkének (1) bekezdését.

- [57] 5.3. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem látott lehetőséget arra, hogy az EJEB joggyakorlata alapján a minimális élet-, illetve mozgástérre vonatkozóan a fentiekben ismertetetteknel egzaktabb, számszerűsített kötelezettséget állapítson meg a jogalkotó részére, ugyanis absztrakt jellegű hatáskörének gyakorlása során nem értékelhet olyan, esetlegesen bekövetkező fogvatartási körülményeket, amelyek konkrét ügyekben, egyedi (sokszor kumulatív) hatásukat tekintve bírnak relevanciával az Egyezményvel való összhang vizsgálata során.
- [58] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben figyelemmel volt továbbá arra a tényre, hogy az EJEB által kidolgozott mérce számszerűsíthető elemei a zárka területéből egy főre jutó életteret a zárka berendezési és felszerelési tárgyai által elfoglalt területet is beleértve határozzák meg (lásd jelen határozat Indokolása [39] bekezdését), míg a jelenleg hatályos magyar szabályozás a minimálisan biztosítandó mozgástér meghatározásakor figyelmen kívül hagyja ezt a területrészt (lásd jelen határozat Indokolása [21]–[23] bekezdései).
- [59] A jogalkotó tehát – jelen határozat [54]–[56] bekezdéseiben írt követelmény megtartása mellett, tekintetbe véve a fogvatartottak elhelyezésére vonatkozó nemzetközi ajánlásokat is – viszonylag nagy szabadsággal rendelkezik az egy fogvatartottra vonatkozó minimális élet-, illetve mozgástér mértékének és számítási módjának jogszabályban történő meghatározásában, illetve arra vonatkozóan, hogy annak során milyen, a fogvatartást, illetve a fogvatartottakat érintő egyedi körülményeket értékel.
- [60] 6. Az Alkotmánybíróság a megsemmisítés időpontjának meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy jelen ügyben – a kezdeményezésben indítványozott – mozaikos megsemmisítésre nem volt lehetőség, mivel a „lehetőleg”, illetve „lehetőség szerint” szövegrész nélkül a rendelkezés kizárólag a 6 köbméter légtér, illetve 3 és 3,5 négyzetméter mozgástér kötelező biztosítását írta elő, amely értékektől a fogvatartottak számára kedvezőbb irányba sem biztosított az eltérés. A rendelkezés teljes, ex nunc hatállyal történő megsemmisítése következtében pedig nem állna rendelkezésre semmilyen, a fogvatartottak részére biztosítandó lég-, illetve mozgástér mennyiségére vonatkozó jogszabályi előírás.
- [61] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a támadott rendelkezések ideiglenes hatályban tartása kisebb sérelmét eredményezi a jogbiztonságnak, mintha meghatározott ideig nem létezne a fogvatartottak számára biztosítandó mozgástér mértékét meghatározó jogszabály. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a jövőbeli, 2015. március 31-ei hatállyal történő megsemmisítésről döntött, időt hagyva a jogalkotónak az Egyezményvel összhangban álló, valamint az Alaptörvénynek megfelelő új jogszabályi rendelkezés kidolgozására.
- [62] Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István alkotmánybíró különvéleménye

- [63] Az Alkotmánybíróság többségi döntésével az alábbiak szerint nem értek egyet, ezért az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 66. § (2) bekezdése alapján ahhoz az alábbi különvéleményt csatolom.
- [64] A többségi határozat megállapítja, hogy a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe és az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt pro futuro megsemmisíti. Az határozat indokolása részben a vonatkozó EJEB ítélkezési gyakorlatra, részben az 1995. évi III. törvénnyel kihirdetett a Strasbourgban, 1987. november 26-án kelt, a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezményre (kínzás elleni egyezmény) építi az érdemi döntést. Azonban – álláspontom szerint – az EJEB ítélkezési gyakorlata, mely a konkrét egyedi esetekben az egyedi körülményeket vizsgálva értelmezi az Egyezmény szövegét, nem azonosítható magával az Egyezménnyel, ahogyan a felhívott kínzás elleni egyezmény sem alapozza meg a nemzetközi szerződésbe ütközést, tekintve, hogy az kizárólag magáról a CPT létrehozásáról és működéséről szól. A börtöncellák méretére vonatkozóan értelemszerűen nem tartalmaz rendelkezést. Ugyanakkor a CPT ajánlása tekintetében sem állhat fenn a nemzetközi szerződésbe ütközés, mivel az nem minősül nemzetközi szerződésnek, sem a kibocsátó, sem a formai megjelenés nem ruházza fel a nemzetközi szerződéseket megillető joghatással.
- [65] Mindezek mellett sajnálatosnak tartom, hogy nem került sor az érintett miniszter meghallgatására, holott az ügy komplexitása számos olyan kérdést vetett fel, melyek tisztázása nélkül megalapozott érdemi döntés felelősséggel nem hozható.
- [66] Összegezve álláspontomat: úgy vélem, a többségi határozat nem adott kellő megalapozottságot a támadott jogszabályi rendelkezés nemzetközi szerződésbe ütközésének és ezáltal alaptörvény-ellenességének kimondására, valamint megsemmisítésére, így azt nem áll módomban támogatni.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

- [67] Nem értek egyet a határozat rendelkező részével és annak indokolásával.
- [68] 1. A határozat az Alaptörvény sérelmét szinte kizárólag a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatával kísérli meg indokolni, egybemosva ezzel a kétféle jogsérelmet, ami önmagában kifogásolható. Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének a jelen ügyre való alkalmazhatóságának levezetése, az erre vonatkozó saját érvkészlet hiányában és a jogalkotói szándék vizsgálata nélkül az alaptörvény-ellenesség megállapítása megalapozatlan.
- [69] A fentiekben túlmenően kérdésessé tehető az alaptörvény-ellenesnek minősített jogszabályi rendelkezés, a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 137. § (1) bekezdése megsemmisítésének értelme és célszerűsége is.
- [70] 2. A nemzetközi szerződésbe ütközés megállapításával szemben, korábbi ezzel kapcsolatos különvéleményeimmel összhangban a következőket kívánom leszögezni.
- [71] Az Emberi Jogok Európai Egyezményében való részesség önmagában a szuverént megillető hatáskörök átadását nem jelenti és nem eredményezi. Az Egyezményben foglalt alapvető jogok orvoslására létrehozott, kizárólag a konkrét ügyekre, jogesetekre nézve ítélkező Emberi Jogok Európai Bírósága döntését, ha annak Magyarország a kötelezettje, az adott ügyben az államnak teljesítenie kell. Ezen túlmenően azonban ez a döntés, illetőleg a Bíróság hasonló ügyekben követett gyakorlata az arra hatáskörrel rendelkező magyar szervekre formális jogalkotási kényszerrel nem eredményez. A Bíróság gyakorlatának követése a törvényhozó, illetőleg végrehajtó hatalom számára mindazonáltal indokolt. Ebben a körben az Alkotmánybíróság feladatát alapvetően abban látom, hogy szükség esetén felhívja a jogalkotót, hogy az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése alapján tegye meg a nemzetközi jog és a magyar jog összhangjának megteremtéséhez szükséges intézkedést.
- [72] A jelen ügyben – a bírói kezdeményezés elutasítása mellett – ily módon annak nem lett volna akadálya, hogy az Alkotmánybíróság határozatában megállapítsa: az IM rendelet 137. § (1) bekezdésének szabályozása nincs összhangban az Emberi Jogok Európai Bíróságának a fogvatartás körülményeire vonatkozóan kialakított feltételeivel, különös tekintettel a fogvatartottak számára biztosítandó mozgáster legkisebb mértékére. Amennyiben pedig

az Alkotmánybíróság megállapította volna azt is, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 46. § (2) bekezdésének feltételei fennállnak, úgy felhívhatta volna a Kormányt az ezen összhanghiány megszüntetéséhez szükséges intézkedés megtételére.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

[73] A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre alkotmánybíró különvéleménye

[74] Nem értek egyet a határozat rendelkező részével, úgyszintén az ahhoz fűzött – de meggyőződésem szerint a rendelkező rész alátámasztására egyébként is alkalmatlan – indokolással sem a következők miatt:

[75] 1. A többségi határozat megállapítja, hogy az IM rendelet 137. § (1) bekezdése a fogvatartottak mozgásterére vonatkozó előírása miatt az Alaptörvény III. cikkének (1) bekezdésébe és az Egyezmény 3. cikkébe ütközik, ezért a hivatkozott jogszabályi rendelkezést megsemmisíti. Ezzel szemben álláspontom szerint sem az Alaptörvényből, sem az Egyezményből nem vezethető le az „egy főre jutó 4 négyzetméteres szabály”, sőt, annak az egyéb körülményektől független alkalmazási kötelezettsége még az EJEB – indokolás által bemutatott – gyakorlatából sem következik. A szóban forgó alapterületre vonatkozó standard az alkotmányosság vizsgálata szempontjából nem kötelező erejű norma, hanem a CPT ajánlása, amelyet az EJEB a döntéseinel – sok más szempont (higiénia, zárkán kívül töltött idő, egészségi állapot, könyvtár használat, sportolási lehetőség stb.) mellett – figyelembe vesz. Ezt az ajánlást ruházta fel a többségi határozat olyan kötőerővel, amelyre építkezve – a szálát mintegy visszafelé gombolyítva – az indokolás legvégén eljut az Alaptörvényhez és az Egyezményhez, a nélkül azonban, hogy az alaptörvény-ellenesség és a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát az Alaptörvény és az Egyezmény alapján ténylegesen el is végezte volna. A többségi határozat indokolásának túlnyomó része ugyanis az EJEB eseti döntéseit ismerteti, de véleményem szerint még ezzel sem sikerült igazolnia a támadott jogszabályi rendelkezés megsemmisítésének szükségességét. Bár a határozat maga is elismeri, hogy az IM rendelet 137. § (2) bekezdése alapján Magyarországon az alapterület számításánál csak a nettó (berendezési tárgyak nélküli) alapterület vehető figyelembe, az EJEB pedig – a fogvatartott számára nyilvánvalóan kedvezőtlenebb – bruttó alapterülettel számol, mindez azonban a döntéshozatal során figyelmen kívül maradt. Álláspontom szerint a bírói kezdeményezésről való döntés előtt a számításból eredő különbségre be kellett volna szerezni az adatokat. Nem volt igény arra sem a döntéshozatal során, hogy a jogalkotó kifejtse (kifejthesse) álláspontját a megsemmisített jogszabályi rendelkezés 2010-ben végrehajtott módosításának indokairól és céljáról. Ez annál is inkább fontos lett volna, mert az EJEB a határozatban említett példák szerint (lásd például: Raninen kontra Finnország) kiemelt jelentőséget tulajdonít a szándék és a célzat vizsgálatának, az Alkotmánybíróság azonban jelen ügyben vizsgálatát erre nem terjesztette ki. Az itt felsorolt néhány példa véleményem szerint azt támasztja alá, hogy a határozat indokolása még az általam egyébként el nem fogadott alkotmányossági megközelítés alátámasztására sem volt alkalmas.

[76] 2. Fentieket összegezve álláspontom az, hogy a CPT javaslatainak figyelemmel kísérése és az annak nyomán szükségessé váló reálcelekmények foganatosítása az intézményfenntartó állami szervek feladata, míg az EJEB ítélezési gyakorlatából eredő jogszabályi változtatások a jogalkotó kompetenciájába tartoznak. Az Alkotmánybíróság pedig az Alaptörvény 24. cikkének (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján akkor semmisíthet meg jogszabályi rendelkezést, ha az az Alaptörvénybe ütközik, vagy nemzetközi szerződést sért. Jelen ügyben azonban a megsemmisítés feltételei álláspontom szerint nem voltak igazolhatók, ezért a bírói kezdeményezést el kellett volna utasítani.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [77] A határozat rendelkező részének 1. pontjával csak részben értek egyet. Álláspontom szerint az IM rendelet 137. § (1) bekezdése Alaptörvénybe ütközik, ezért meg kell semmisíteni, ugyanakkor erre tekintettel a rendelkezés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát mellőzendőnek tartom.
- [78] 1. Az IM rendelet 137. § (1) bekezdése azáltal, hogy úgy ír elő a zárkára vonatkozó férőhelyi mértékeket, hogy annak biztosítását csak a lehetőségekhez képest teszi kötelezővé, a rendelkezés címzettje számára lehetővé teszi olyan szűkös elhelyezés kialakítását is, mely önmagában nézve az embertelen bánásmódnak az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalmába ütközik. Ezért az említett támadott rendelkezést alaptörvény-ellenesnek tartom.
- [79] Erre a következtetésre nézetem szerint egyedül az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése alapján el lehet jutni, anélkül, hogy a határozatban említett nemzetközi szerződés, illetve EJEB gyakorlat vizsgálatára szükség lenne.
- [80] 2. Az IM rendelet 137. § (1) bekezdése megsemmisítésével úgy szűnik meg az alaptörvény-ellenesség, hogy a megsemmisített rendelkezés helyébe nem lép a zárkabeli férőhely mértékére vonatkozó más szabályozás. Ez véleményem szerint nem problematikus, mert ha nincs is a férőhelyre vonatkozóan tételes jogi szabályozás, az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének rendelkezése védelmi funkciót tölt be a fogvatartottak emberi jogait illetően. Ebből következően nézetem szerint a zárkabeli férőhely mértékére vonatkozó tételes jogi előírás nélkül is meghatározható, hogy a fogvatartási körülmények milyen minősége felel meg az alkotmányossági követelményeknek, és az ezzel kapcsolatos jogvitákat a bíróság e konkrét szabály nélkül is el tudja bírálni.
- [81] Annál is inkább igaz ez, mert a fogvatartás körülményei közül csak az egyik tényező a férőhely mértéke; a körülmények minőségére más tényezők (pl. élelmezés, szabadidő felhasználások lehetőségei, egyéb kedvezmények stb.) is kihatással vannak, melyeket a bíróságnak – mint egészében egy esetleges kártérítési igény jogalapját – módja van komplex módon mérlegelni.
- [82] A komplex mérlegelési lehetőség mellett is az IM rendelet 137. § (1) bekezdése azért nem tartható fenn, mert – mint fentebb utaltam rá – olyan végletes lehetőségeket is jogszerűnek minősít, melyek eleve megsértik az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalmat, és melyek a fogvatartás egyéb esetleges kedvezőbb körülményeivel sem ellensúlyozhatók.
- [83] Mindazonáltal a jogalkotónak a hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy szükséges-e a megsemmisített rendelkezés új szabályozással történő pótlása, és ha igen, akkor milyen – az Alaptörvénnyel egyébként nem ellentétes – tartalommal.
- [84] 3. Tekintettel az IM rendelet 137. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességére és emiatti – kógens szabály szerinti – megsemmisítésére, a jogszabályhely nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát mellőzendőnek tartom. Továbbra is irányadónak tekintem azt az általánosan érvényesülő gyakorlatot, mely több, a jogi norma megsemmisítését megalapozó okra történő hivatkozás esetén, egy ok fennálltának megállapítása után az indítvány további hivatkozásainak vizsgálatába nem bocsátkozik. {Pl. 21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [108]; 1/2013. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [91]; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [47].}
- [85] Ezen túlmenően egyetértek Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró különvéleménye 2. pontjának azon okfejtésével, miszerint az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi funkciója elsőbbséget élvez a jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését vizsgáló hatáskörével szemben.
- [86] 4. Kétségtelen, hogy az IM rendelet 137. § (1) bekezdésének pro futuro történő megsemmisítése – egyéb rendelkezés hiányában – értelemszerűen az alkalmazási tilalom mellőzését is jelenti, mégis az Alkotmánybíróság gyakorlatának az felelt volna meg, ha a határozat indokolásában kifejezetten utal az alkalmazási tilalom kimondásának mellőzésére.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró különvéleménye

- [87] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával sem.
- [88] 1. Álláspontom szerint a jog gyakorlati alkalmazásra alkalmas értelmezése szerint a személyek (jogalanyok) viselkedésére vonatkozó, az állam által alkotott, de legalább az állam által elismert és végső soron kikényszerített, kötelező magatartási szabályok összessége. Egy konkrét jogszabályi rendelkezés (jogi norma) lényegi tulajdonsága tehát az, hogy kötelező magatartási szabályt tartalmaz, amelyhez a jogalanyok igazítani tudják magatartásukat. Ez a kötelező erő minden, még az alternatív jogkövetkezményt tartalmazó, a felhatalmazó és a diszpozitív rendelkezések esetén is felismerhető.
- [89] A szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 137. § (1) bekezdése nem tartalmaz kötelező magatartási szabályt. A „lehetőleg”, „lehetőség szerint” fordulatok használata folytán bármely magatartás eleget tesz az IM rendelet 137. §-a (1) bekezdésének, bármilyen létszám elhelyezhető bármely zárkában. Az elítéltek számára pontosan hat, hatnál több, vagy akár hatnál kevesebb, végső soron akár nulla köbméter légtér biztosítása is összhangban van a rendelkezéssel (hasonló a helyzet a mozgástérrel). Az IM rendelet 137. §-a (1) bekezdésének ezért hiába része formailag a jogszabálynak, mivel nincs norma-tartalma, valójában nem jogi szabály, legfeljebb jogi kötelező erő nélküli ajánlásnak minősíthető.
- [90] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja [hasonlóan a c), e)–f) pontjai] értelmében az Alkotmánybíróság feladata valamely jogszabály és az Alaptörvény összhangjának (illetve jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének) felülvizsgálata. Ha tehát a vizsgált rendelkezés tartalma folytán nem jogszabály, akkor összhangja az Alaptörvénnyel (illetve nemzetközi szerződéssel) nem vizsgálható. Hasonló eredményre jutunk akkor is, ha a jogkövetkezmény oldaláról közelítjük meg a támadott rendelkezést: kötelező tartalom hiányában a rendelkezés nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel (illetve nem ütközhet nemzetközi szerződésbe), ezért az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontja [illetve c) pontja] értelmében nincs helye megsemmisítésének.
- [91] A leírtakra tekintettel álláspontom szerint – alapvetően a határozatban írt indokok alapján – az állapítható meg az Abtv. 46. §-a (2) bekezdésének c) pontja alkalmazásával, hogy az IM rendelet 137. §-a (1) bekezdésének az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdéséből levezethető lényeges tartalma hiányos, ezért az Abtv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján a mulasztással elkövetett alaptörvény-ellenesség megállapításának lett volna helye.
- [92] 2. Az indítványozó bíró mindhárom ügyben az IM rendelet 137. §-a (1) bekezdésének nemzetközi szerződésbe és az Alaptörvénybe ütközésére hivatkozott. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény fent hivatkozott szabályai szerint a jogszabály Alaptörvénybe, illetve nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata egyaránt a hatáskörébe tartozik. Az alkalmazható jogkövetkezmény mindegyik esetben azonos: ha az Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie az Alaptörvénybe vagy nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt.
- [93] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvényben biztosított szerepe szerint jogalkalmazó, bíróság. Jogalkalmazóként, bíróságként az Alaptörvényben, az Abtv.-ben vagy más jogszabályban előírt jogkövetkezményt csak egyszer alkalmazhatja, a vizsgált jogszabály csak egyszer semmisíthető meg, illetve a jogalkotó mulasztása csak egyszer állapítható meg (és a jogalkotó is csak egyszer orvosolhatja a mulasztását) akkor is, ha erre több okból is lehetőség lenne. Következésképpen, ha az Alkotmánybíróság az Alaptörvényben megjelölt bármely ok alapján megállapítja, hogy a jogszabály megsemmisítésének (vagy a mulasztás megállapításának) feltételei fennállnak, akkor ez a döntéséhez általában elégséges. Az elégséges ok alapján az Alkotmánybíróságnak a jogkövetkezményt alkalmaznia kell, arra pedig rendszerint nincs szükség – mert nem jár további jogkövetkezménnyel – hogy a vizsgálatát más ok alapján is lefolytassa.
- [94] Abban, hogy az eljárását előíró melyik okot tekinti elégségesnek, az Alkotmánybíróságnak nincs szabad mérlegelése. Az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Kétségtelen, hogy az Alaptörvény E) és Q) cikke alapján az Európai Unió joga, illetve a nemzetközi szerződések Magyarországra kötelező ereje is végső soron az Alaptörvényre vezethető vissza. A jogszabály utóbbi jogforrásokba ütközésével szemben azonban a 24. cikk (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény saját rendelkezéseinek közvetlensége folytán logikai és rendszertani megközelítés alapján is elsőbbséget kell élveznie az Alaptörvénnyel való összhang vizsgálatának. Ha az utóbbi ok alapján a jogszabályt meg kell semmisíteni (vagy a jogalkotó mulasztását meg kell állapítani), akkor ez minősül elégséges oknak.
- [95] A nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatának ezért álláspontom szerint csak akkor van helye, ha az Alaptörvénybe ütközés (vagy mulasztás) nem állapítható meg.

- [96] 3. Az előzőekben írtaktól függetlenül nem értek egyet az IM rendelet módosításáról szóló 10/2010. (XI. 9.) KIM rendelet (a továbbiakban: Módr.) vizsgálatára vonatkozó indítvány visszautasításával sem. Kétségtelen, hogy – amint ezt az Indokolás tartalmazza – az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy „[...] ha az indítványozó egy új rendelkezés tartalmának alkotmányellenességét állítja, akkor az Alkotmánybíróság nem az új rendelkezést hatályba léptető, hanem a módosítás révén az új rendelkezést magába foglaló (inkorporáló) jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja meg.” Nem vitatom azt sem, hogy az Alaptörvény hatálybalépése előtti gyakorlatot az Alkotmánybíróság 26/2014. (VII. 23.) AB határozatával megerősítette. Ezzel a gyakorlattal azonban elvi okból nem értek egyet.
- [97] Egy más jogszabályt módosító jogszabály rendszerint világosan hordozza a jogalkotó akaratát: a jogalkotó nem új jogszabályt alkot, hanem egy meglévő (a továbbiakban: módosított) jogszabály meglévő rendelkezését kívánja kicserélni a módosító jogszabályban meghatározott rendelkezésre. Ezt jelenti a módosító jogszabályok „[...] helyébe [...] lép [...]” fordulata. A módosító jogszabály tehát csak a módosítást hajtja végre, de eredménye nem egységes szerkezetbe foglalás (hacsak a jogalkotó ezt kifejezetten nem mondja ki), még kevésbé új jogszabály.
- [98] Következésképpen egy módosított rendelkezés alkotmányosságának vizsgálata esetén az Alkotmánybíróság döntése arra a szövegre vonatkozik, amely a jogalkotó akaratából egy másik szöveg „helyébe lép”. Ha a jogszabály módosítás eredményeként hatályba lépett rendelkezése megsemmisítendőnek bizonyul, akkor a jogalkotónak a módosításra vonatkozó akarata hiúsul meg. Ez pedig logikai szükségszerűségből és a jogalkotó akaratának tiszteletben tartásaként is megköveteli, hogy visszaálljon a módosítás előtti helyzet. Más szóval: ha a jogalkotó nem új jogszabályt alkotott, hanem módosítani akart egy jogszabályt, akkor ez az akarata nem másítható meg az Alkotmánybírósági eljárás során, illetve annak eredményeként sem.
- [99] Álláspontom szerint – melyet annak ellenére fenntartok, hogy az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát tükrözi a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 12. §-a és 14. §-a is – ezért a Módr. vizsgálható lenne.

Budapest, 2014. október 27.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

- [100] A különvélemény 2. pontjához csatlakozom:

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

VII. A Kúria határozatai

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.020/2014/7. számú végzése

Az ügy száma: Köf.5.020/2014/7.

A tanács tagjai: Dr. Kozma György a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró

Az érintett önkormányzat: Alapvető Jogok Biztosa (Budapest, Nádor u. 22.)

Az érintett önkormányzat képviselője: Budapest Főváros Önkormányzata (Budapest, Városház u. 9–11.)

Az érintett önkormányzat képviselője: Dr. Dauner János jogtanácsos

Az ügy tárgya: közterületi tartózkodás jogellenessége

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- a Köf. 5020/2014/6. számú határozatának rendelkező részét kijavítja akként, hogy a Budapest Főváros „a Budapest főváros közigazgatási területén a közterületek azon részének kijelöléséről, ahol az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodás jogellenesnek minősül” megnevezésű, 77/2013. (XII. 3.) Főv. Kgy. rendelet 1. melléklet 8. pontját 2014. december 31-ével semmisíti meg;
- elrendeli végzésének a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a végzés közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A Kúria Önkormányzati Tanácsa észlelte, hogy a Köf.5.020/2014/6. számú határozatának rendelkező részében szám elírás miatt az szerepel, hogy az Önkormányzati Tanács a 77/2013. (XII. 3.) Főv. Kgy. rendelet 1. melléklet 8. pontját 2012. december 31-ével semmisíti meg.

A határozat 36. pontjából egyértelműen megállapítható, hogy a Főv. Kgy. rendelet 1. melléklet 8. pontjának megsemmisítéséről az Önkormányzati Tanács a jövőre nézve, határidő tűzésével rendelkezett, ezért az 5020/2014/6. számú határozat rendelkező részének kijavítását a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 224. § (1) bekezdésének megfelelően jelen végzésében foglaltak szerint elrendelte.

A végzés elleni jogorvoslati lehetőséget a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2014. november 3.

Dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s. k. bíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 423/2014. (XI. 3.) KE határozata magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés b) pontja alapján – a külgazdasági és külügyminiszter előterjesztésére – hozzájárulok *Phoukhao Phommavongsa* rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé történő kinevezéséhez, bécsi székhellyel.

Budapest, 2014. október 10.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2014. október 17.

Szijjártó Péter s. k.,
külgazdasági és külügyminiszter

KEH ügyszám: IV-5/04817-1/2014.

A köztársasági elnök 424/2014. (XI. 3.) KE határozata magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés b) pontja alapján – a külgazdasági és külügyminiszter előterjesztésére – hozzájárulok *Kanthong Unakul* rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a Thaiföldi Királyság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé történő kinevezéséhez, budapesti székhellyel.

Budapest, 2014. október 10.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2014. október 17.

Szijjártó Péter s. k.,
külgazdasági és külügyminiszter

KEH ügyszám: IV-5/04818-1/2014.

A köztársasági elnök 425/2014. (XI. 3.) KE határozata államtitkári kinevezésről

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján – a miniszterelnök javaslatára – *Giró-Szász András* 2014. november 1-jei hatállyal a Miniszterelnökség államtitkárává kinevezem.

Budapest, 2014. október 31.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2014. november 3.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: IV-2/05298-1/2014.

A Kormány 1594/2014. (XI. 3.) Korm. határozata

Magyarország Kormánya és az Európai Úrügynökség között Magyarország csatlakozásáról az Európai Úrügynökséget létrehozó Alapokmányhoz és az erre vonatkozó szerződési feltételekről szóló Megállapodás kihirdetéséről

A Kormány

1. egyetért Magyarország Kormánya és az Európai Úrügynökség között Magyarország csatlakozásáról az Európai Úrügynökséget létrehozó Alapokmányhoz és az erre vonatkozó szerződési feltételekről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) bemutatott szövegével;
2. felhatalmazza a nemzeti fejlesztési minisztert vagy az általa kijelölt személyt a Megállapodás bemutatott szövegének – a jóváhagyás fenntartásával történő – végleges megállapítására;
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2015. február 28.
3. felhívja a külgazdasági és külügyminisztert, hogy a Megállapodás szövegének végleges megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
Felelős: külgazdasági és külügyminiszter
Határidő: 2014. december 31.
4. jóváhagyja a Megállapodás kihirdetéséről szóló kormányrendelet tervezetét, és elrendeli a Megállapodás szövegének végleges megállapítását követően annak a Magyar Közlönyben történő kihirdetését;
Felelős: Miniszterelnökséget vezető miniszter
Határidő: a Megállapodás szövegének végleges megállapítását követően azonnal
5. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a Magyarország tagsági viszonyából eredő éves befizetési kötelezettség 2015. évre eső részének – 0,835 millió eurónak megfelelő összegnek – a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fejezetében történő biztosítása érdekében;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2015. október 31.

6. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a Magyarország tagsági viszonyából eredő éves befizetési kötelezettség mindenkor aktuális összegét az adott évre vonatkozóan a költségvetés tervezése során az úrkutatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium fejezetében biztosítsa;
- Felelős:* nemzetgazdasági miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* a 2016. évi költségvetés tervezésétől kezdődően folyamatosan
7. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy készítsen előterjesztést az Európai Űrügynökség tevékenységének általános forgalmi adó alóli mentességéhez szükséges jogszabály-módosításokra vonatkozóan;
- Felelős:* nemzetgazdasági miniszter
- Határidő:* azonnal
8. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy tegye meg a szükséges lépéseket az Európai Űrügynökség Létrehozásáról szóló Alapokmány, az egyes európai Kormányoknak az Ariane, a Vega és a Szojuz hordozórakéták Guyana Űrközpontból történő hasznosításáról szóló Nyilatkozata, valamint az Európai Űrügynökség Létrehozásáról szóló Alapokmányt aláíró államok és az Európai Űrügynökség között, a minősített információ védelméről és cseréjéről szóló Megállapodás megkötése érdekében;
- Felelős:* nemzeti fejlesztési miniszter
- Határidő:* azonnal
9. felhívja a külgazdasági és külügyminisztert, hogy gondoskodjon a megerősítő okiratnak a Megállapodás szerinti letétbe helyezéséről.
- Felelős:* külgazdasági és külügyminiszter
- Határidő:* 2015. november 1.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1595/2014. (XI. 3.) Korm. határozata
a 2014. évi hiánycél tartásához szükséges intézkedésekről szóló 1381/2014. (VII. 17.) Korm. határozat
módosításáról**

A Kormány visszavonja a 2014. évi hiánycél tartásához szükséges intézkedésekről szóló 1381/2014. (VII. 17.) Korm. határozat 3. pontját.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1596/2014. (XI. 3.) Korm. határozata
a Diákhitel Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaság finanszírozásáról**

A Kormány egyetért azzal, hogy a nemzetgazdasági miniszter a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 5. § (2) bekezdése alapján az MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársasággal árfolyam-fedezeti megállapodást kössön a Diákhitel Központ Zártkörűen Működő Részvénytársaság refinanszírozása céljából maximum 60 milliárd forint mértékig a Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény 40. § (3) bekezdésében meghatározott keret terhére.

A program futamideje az árfolyam-fedezeti megállapodás szempontjából 5 év.

Az árfolyam-fedezeti megállapodás e kormányhatározat közzétételének napján a Magyar Nemzeti Bank által közölt, hivatalos forint/euró devizaárfolyam alapján meghatározott devizaösszegre vonatkozik.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Miniszterelnökséget vezető miniszter

Határidő: 2014. december 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1597/2014. (XI. 3.) Korm. határozata a Nemzeti Táncszínház új játszóhelyéhez szükséges forrás biztosításáról és a kapcsolódó intézkedésekről

A Kormány

1. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a Nemzeti Táncszínház új játszóhelyének kialakításáról szóló 1435/2014. (VII. 31.) Korm. határozat alapján 2669 millió forint forrás biztosításáról a 2015. évi központi költségvetés tervezésével egyidejűleg gondoskodjon a Miniszterelnökség fejezetben;

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

2. annak érdekében, hogy a Millenáris területén, valamint a környezetében tervezett beruházások előkészítése és megvalósítása a leghatékonyabban valósulhasson meg,

- a) egyetért azzal, hogy a Millenáris Tudományos Kulturális Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (székhelye: 1024 Budapest, Kis Rókus utca 16–20.) és a Millenáris Széllkapu Beruházó, Fejlesztő és Üzemeltető Nonprofit Kft. (székhelye: 1024 Budapest, Kis Rókus utca 16–20.) társaságokban az államot megillető társasági részesedés felett a tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket a Miniszterelnökség gyakorolja, és

- b) felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 3. § (2a) bekezdés b) pontja alapján gondoskodjon az a) pontban foglaltak végrehajtásáról;

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: 2014. december 31.

3. a Millenáris területén megvalósítandó mélygarázs és közösségi tér kialakításával összefüggő beruházáshoz kapcsolódó feladatok finanszírozása érdekében felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a 2015. évi központi költségvetés tervezése során gondoskodjon 1900 millió forint biztosításáról a Millenáris Széllkapu Beruházó, Fejlesztő és Üzemeltető Nonprofit Kft. részére a Miniszterelnökség fejezetben;

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

4. felhívja a nemzetgazdasági minisztert és a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy gondoskodjanak a 3. pontban megjelölt beruházáshoz, illetve azok előkészítéséhez a hazai forráson felül szükséges európai uniós források biztosításáról.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Miniszterelnökséget vezető miniszter

Határidő: e határozat közzétételét követő 15. nap

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.